Midnattsropet

Nr 4 • 1988 • Årg 29 • MARANATA — Du vår Herre kom! Pris 10:-

MUSIKEN och MODE-RÖRELSERNA

Vad döljer sig bakom

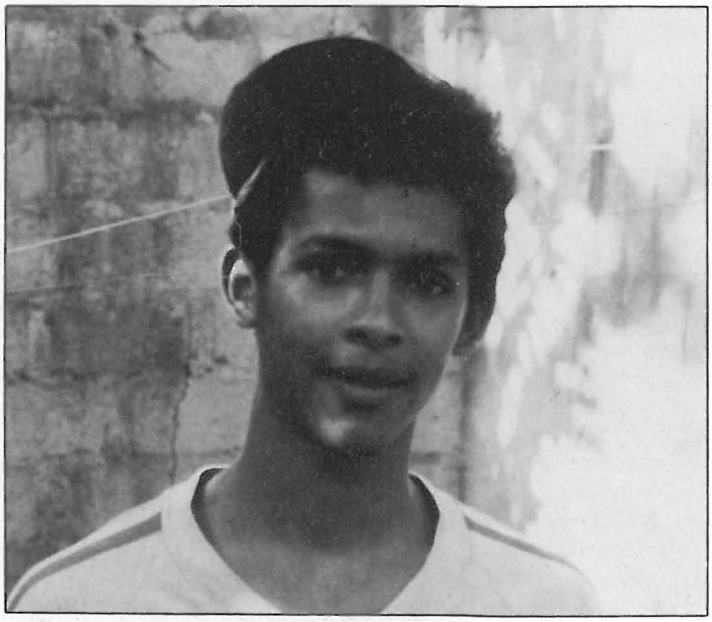
ROCKEN
NEWAGE
DROG-KULTEN
?

Frågor som ställdes:

1. **Vad har du för sysselsättning just nu?**
2. **Vad betyder frälsningen för dig?**
3. **Orättvisorna som finns här – kan man göra något konkret och praktiskt för att eliminera dem?**
4. **Vad har du för framtidsplaner?**

Intervju:
ULLA NÄSHOLM
Foto:
JAN EGIL HAFSAHL

David 20 år:

–Vad som helst kan hända

David har bott i storfamiljen i fyra år nu. Trots att han är skämtsam och nästan påfrestande uppsluppen ibland är han ändå lite av ensamvarg. Det har inte alltid varit lätt att ständigt ha folk omkring sig, människor av en annan kultur, andra vanor och t o m ett annat språk.

David är hjälpsam, har ansvar för helheten och upplever nu kommuniteten både som sin familj och sin församling.

1. — Jag går i skola och ska bli radio- och TV-tekniker. På eftermiddagarna arbetar jag i pianoverkstaden i Bellas Artes.
2. — Varje människa måste välja — för Gud eller för helvetet. Jag vill vinna min själ för Kristus.

Vad man kan göra för orättvisorna säger han:
— Man kan inte göra någonting. Det är klart att om alla blev omvända blev det annorlunda men det är omöjligt.
— Gud förmår och det enda vi kan göra är att bedja till honom. Han kan hindra att orättvisorna sprider sig.
4. — Vad som helst kan hända. Som jag ser det nu ska jag fortsätta studera och sen ta ett jobb.
— Men det är bara Gud som vet något om framtiden.

Angelica 16 år:

– Bli det Gud vill

Angelica kommer från Sverige och har varit här snart ett halvår. Hon trivs och redan från första stund smälte hon in i gemenskapen. Hon berättar vad hon gör i storfamiljen:

1. — Jag har skola för 10-12 barn på förmiddagen. Sedan studerar jag fyra timmar dagligen för att fullgöra grundskolan.
— Jag gör frukost och hjälper till med olika saker i storfamiljen. Ibland byter jag med Siri och hon har skola och jag tvättar blöjor och passar barn.
3. — Det är ganska svårt att riktigt svara på den frågan. Frälsningen betyder ju ALLT.
3. — Lite kan man väl göra för att avhjälpa orättvisorna. Alfabetiseringen är en grej.
— Skulle jag vara här länge och hade resurser skulle jag vilja göra så att det blir renare här.

Inför framtiden och den oro man möter säger hon:
— Jag är nog för svensk för att vara rädd inför det som händer. Men det vore nog bra med en förändring.

Om sina egna planer säger hon:
— Det är i alla fall viktigt att bli det Gud vill. Ungdomar pratar så ofta om vad de vill, men viktigast är ju inte studier eller yrke, utan att bli det Gud vill.

Det är roligt med unga människor i storfamiljen. Några är helt nyfrälsta och döptes för kort tid sedan.

Här kommer en kort presentation med några av ungdomarna. En av de nyfrälsta; Clemente, en pojke på 13 år får tyvärr inte vara med så ofta. Hans föräldrar tycker att hans intresse för religion har tagit för stora proportioner.

Nidio, 15 år är frälst och döpt och har förvandlats totalt. Föräldrarna som sett vad frälsningen gjort är glada över att han så gott som bor hos Comunidad Maranata.

Jeremia 18 år:

— Leva i kommunitet för att hjälpa varandra

Under 11 månader satt Jeremia i fängelse. Han väntade på att bli dömd och när det skedde efter nästan ett år blev han frikänd. Det var inget konstigt med det, så fungerar det här och Jeremia är inte bitter och verkar inte ens fundera på det.

När han kom ut från Victoria fängelset flyttade han in i storfamiljen.

1. — Jag arbetar nu på pianoverkstaden Bellas Artes, putsar pianon etc. Det trivs jag bra med. På lördagarna studerar jag.

2. — Frälsningen betyder många saker. Befrielse från synden. Det har jag upplevt. Nu arbetar jag och studerar i Comunidad Maranata. Det är mycket bättre.

3. — Det är mycket orättvisa här. Det är bäst att omvända sig, då undviker man mycket.

— Om man lever som vi gör i Comunidad Maranata kan man göra något åt de orättvisor som finns. Vi får hjälpa varandra.

4. Inför framtiden säger han:

— Jag ska studera och skaffa mig ett yrke. Kanske bilmekaniker, det intresserar mig.

— Eller om jag ska lära mig spela piano och bli pianist. Det man vill kan man. Vi får se.

Jeremia verkar tuff och självsäker och har ofta lustiga kommentarer över tillvaron. Men han är inte mer tuff än att han gärna och ofta kånkar på sin fyramånader gamle brorson som blivit något av hela storfamiljens favorit.

ARNE IMSEN

EVANGELIUM —en krigsförklaring

I ett välfärdssamhälle har man välfärds- och överflödsideal och fnyser föraktfullt åt fattigdomsidealet. Men det vi möter i Skriften är förnöjsamhetsidealet.

Om du är förnöjsam är du en harmonisk person. Vill du bli förnöjsam måste det bli balans i din inre värld.

Detta kan inte förverkligas genom agitation, utan genom demonstration av en livsstil med ett nytt mål, en ny hållning, höjd över denna materialistiska förnedring. Med en bärkraft som ger oss ett andligt övertag.

Vissa bibeltexter är obehagliga och närgångna, för att inte säga direkt personliga. Bibeln har inga skönmålningar, och det finns inte heller någon kulturoptimism i den. Där möter du sanningen som är hel och odelbar. Skriften säger att Jesus Kristus kom med nåd och sanning.

Det finns en text i bibeln som alla ryggar tillbaka för, och som kyrkan inte gärna vill citera, därför att det inte är opportunt att tala på det sättet. Människor ska inte tryckas ned och känna komplex och skuld; de ska förströs och underhållas; helst slippa undan allt vad ånger och ångest heter. Men tar man bort de ångestframkallande texterna i bibeln, blir det inte mycket kvar. Bibeln är tröstens ord och därför säger den sanningen på ett sådant sätt att den provocerar fram ångesten som är ett nödvändigt medel för att driva oss till den källa som kan avbörda oss den på ett sant sätt. Inte bedöva eller berusa, men avbörda denna ångest, och det sker vid Golgata, den plats där Gud stämt möte med människan.

Hela kristenheten står i stor skuld inför Gud, därför att vi har varit så oärliga. Vi har flirtat med människorna för att vinna deras sympati istället för att tala sanning. Istället för att predika Ordet har vi gjort det strömlinjeformat och behagligt, utan udd och anstöt. Vi har gjort allt för att fila bort det provokativa elementet. Vi tror att vi har skaffat vänner på det sättet, men vi bedrar oss själva, och naturligtvis också andra. Mitt i försöken att popularisera och göra evangelium tilltalande för den opånyttfödda människan, upptäcker vi att det inte får det resultat vi tänkt oss. Man får ytligt sett människornas applåder därför att man är modern, tolerant och ekumenisk, men alla förnimmer att det här inte är något annat än en lögnaktig anpassning. Man har gjort om evangeliet till en fredstraktat, då det egentligen är en krigsförklaring. Detta är ett svek emot uppdragsgivaren. Vi har ju inte fått uppdraget att inleda fredsförhandlingar med fienden, utan missionsbefallningen är en regelrätt krigsförklaring uttalad av Jesu egen mun: "Gån ut i hela världen och gören alla folk till lärjungar." Det ligger en stor hemlighet i detta.

Pingstförkunnelse

På pingstens dag träder missionsförkunnelsen fram äkta och ursprunglig, utan några litterära krusiduller eller andra psykologiska tricks och hjälpmedel. De som lyssnade fick styng i sina hjärtan. Det var det där dö-

Midnattsropet

Omslagsbild
Foto: PER ARNE IMSEN

Box 20134, 161 20 Bromma, Tel. 08 - 733 97 83

Utkommer med 12 nr om året.
Ansvarig utgivare: Finn-Arne Imsen.
Midnattsropets postgironr: 48 64 65-8.
Prenumerationspriset är: helår 60:-, halvår 32:-. Till Finland, Norge o. Danmark är priset detsamma som i Sverige.
Tidningen tillämpar "rullande abonnemang" dvs prenumerationen gäller tills uppsägning sker.

Meddelanden om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett.
Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.
Tryck: TeKå Offset, Bromma 1988

dande, frälsande stynget som leder till liv. Må Gud hjälpa oss att få den profetiska dimensionen, så att vi sjunger, spelar, vittnar och predikar i den helige Ande! Då blir det resultat. Människor blir ångestfyllda och bedrövade, så att till och med stora, starka karlar beter sig som barn och säger: "Bröder, vad skola vi göra?" Det är utomordentligt att det finns bröder man kan lita på när nöden kommer. Dessa fromma människor stod fullständigt avklädda och demaskerade. Kunde det vara sant som aposteln påstod, att den samling av fromma män som han hade framför sig i verkligheten inte var något annat än kvalificerade mördare, och att ett justitiemord hade begåtts mitt i Jerusalem bara några veckor tidigare? Den som dödats var inte vilken Davids son som helst, utan den gudasände Messias. Därigenom avslöjades deras oförmåga att förstå och fatta Guds nåd och hemligheter. Och var det sant att Jesus uppstått från de döda, vilade domen tungt över de män som här lyssnade på Petrus' förkunnelse. Att de passivt tillåtit detta ske, gjorde dem alla delaktiga i skulden. Då kom frågan: Bröder, vad skola vi göra?

Masken faller

Det kommer alltså en uppgörelsens ögonblick, då människan möter sin överman och måste ödmjuka sig. Hon är inte så mäktig och kunnig, och äger inte den erfarenhet hon menar sig äga, och representerar inte den auktoritet hon trott sig ha. Det finns världar utanför henne och hennes samtid som hon inte har en aning om, men som hon ändå är influerad av, eller t o m besatt av. Det finns krafter hon inte kan styra, analysera eller definiera. De finns där som en verklighet, och tar gestalt i henne; i tankarna, orden; i filosofier, relationer och livsstil. Då gudsrelationerna bryts, blir allt fel, perverst och abnormt. Då sanningen presenteras osminkad och utan försök till förfining, ställs människan inför fakta som hon kan protestera emot med alla möjliga idéer, men som hennes samvete bekräftar.

"Bröder, vad skola vi göra?" När masken faller, den religiösa polityren spricker, ser man att det döljer sig förruttnelse, stank ifrån synden och ondskan i alla dess former under glansen och glasyren. Väldoftande religiösa sprayer hjälper inte mot syndens spetälska eller cancer. Men det finns ett blod som renar från all synd. Det är angeläget att vi inte avlägsnar oss ifrån det centrala evangeliet, och inte låter oss luras till reformistiska insatser för att försöka förbättra människans yttre villkor. Förvandlingen måste börja inifrån. "Bröder, vad skola vi göra?" Märkligt att fromma människor med så många erfarenheter ställer så barnsliga frågor. Stora, starka karlar, reduceras i ett enda ögonblick till små skolelever, återförda till barnatadiet. De kände till var rabbinerna fanns någonstans, översteprästerna, lagkloka, teologerna och institutionera. Varför sökte de sig inte dit? De här problemen var ju av en karaktär som dessa borde kunna svara på. Men det är sällan institutioner och funktionärer förmår erbjuda adekvat hjälp för en frälsningssökande. Syndanöden inställer sig sällan på kontorstid.

Fel diagnos

Petrus sa inte: Kom, så ska vi ha ett själavårdande samtal eller en dialog i andliga frågor. Nej, han sa: "Gören bättring, och låten alla döpa eder till edra synders förlåtelse, så skolen I såsom gåva undfå den helige Ande." Det behövs stor ödmjukhet för att klara av ett sådant direktiv. Det var ju inte ett önskemål, utan en befallning: "Gören bättring!" Denna förkunnelse har i alla tider rönt motstånd från intelligensian, fariseismen; ifrån de perfekta som inte har blivit tillintetgjorda och korsade, därför att de själva inte har sett sig i Ordets och uppenbarelsens ljus. De ställer ständigt fel diagnos eller bortförklarar fakta. Men i det ögonblick den helige ande genom röntgenstrålar som tränger sig in i djupet av vår personlighet får avslöja sanningen om synd, rättfärdighet och dom, då blir det andra toner, andra åtgärder och annat resultat. Beslutet överlämnas åt den som lyssnar till budskapet. Du har din själ i din hand och får överlämna den åt den Herre du framdeles vill tjäna.

En ny ordning

Den första pingstdagen inleddes en ny epok till en helt ny tidsålder. Då trädde en ny social ordning fram, en ny rättsordning, en ny ekonomisk ordning. Det var ett fullständigt nytt kulturutflöde i en folkrörelse som är en proteströrelse mot Golgata. Denna rörelse har gått igenom varje generation historien igenom, och vi är snart framme vid målet. Den församling som är himmelens koloni i tiden, ska hämtas hem för att möta den herre som hon älskar och tjänar. Ta emot Herren Jesus Kristus, låt döpa er till Jesus Kristus och bli döpt i den helige Ande. Kom in i lärjungaskap och efterföljelse, och bli en sann och ny människa! Då får du vara med att gestalta och förkroppsliga detta radikalt nya i den nya skapelsen. Där finns lösning av problem som mänsklighetens största andar har brottats med i alla tider. Jämlikhetsproblemet, broderskapsproblemet, frihetsproblemet. Vi kan nämna Marx och andra socialistiska tänkare och filosofer som önskade en utjämning, men som fick erfara att egoismen inte övervinns genom batonger, kanoner, poliser och förtryck.

Det måste till en gudomlig makt, och det kan ske genom kärlekens Helige Ande. Då du blir fylld med den Helige Ande, överträffar du dig själv och upptäcker att girighetens bastioner måste vika och helt plötsligt är du givmild. Så givmild att du är redo att ge och dela med dig istället för att ropa "giv hit", "jag vill ha!" Tänk, att besegra egoismen, självviskheten, självupptagenheten, och börja kanalisera något som inte är av mig, utan kommer från Honom! Börja levandegöra, uppenbara och synliggöra Jesu Kristi bergspredikan i den gemenskapsform vi möter i Apostlagärningarna. FANTASTISKT! Det här kan praktiseras. Visst är det utopiskt. Om vi ska försöka addera ihop våra egna resurser är det helt uppenbart att det blir ett helt fruktansvärt nederlag. Men om vi räknar med den Helige Ande, då kan det förverkligas.

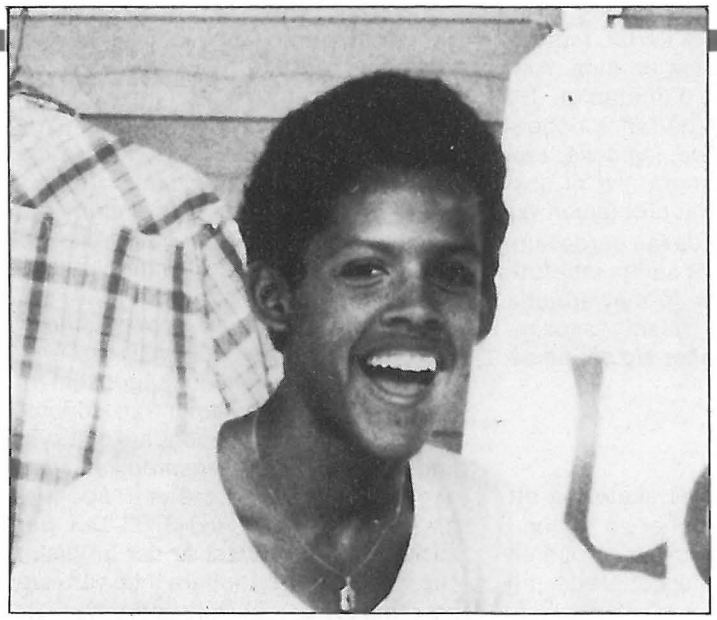
Förnöjsamhet

Det talas så fromt i alla kretsar om fattigdomsideal. I ett välfärdssamhälle har man välfärds- och överflödsideal, och fnyser föraktfullt åt fattigdomsidealet. Men det vi möter i Skriften är förnöjsamhetsideal. Om du är förnöjsam, är du en harmonisk och hel person. Vill du bli förnöjsam, måste det bli balans i din inre värld, och ditt yttre får ta form efter den inre tyngden och kraften som besegrar destruktionerna både inom och omkring dig, och du kan förverkliga ideal, vars grundval är denna: "Du skall älska Herren din Gud av allt ditt hjärta och av all din själ", och "Du skall älska din nästa såsom dig själv". Och så har vi ytterligare denna fundamentala maning och vision till vägledning: "Söken först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall allt detta andra tillfalla eder".

Kedjereaktioner

Om dessa ord fick grepp om oss, och vi så började brinna och bleve andens pyromaner, brinner helt säkert mycken religiös bråte ner. Men det som består kommer att ha evigt värde. Och med denna brand, har kärlekens revolution börjat. Detta kan inte förverkligas med agitation, utan genom demonstration av en livsstil med ett nytt mål, en ny hållning höjd över denna materialistiska förnedring och med en bärkraft som ger oss ett andligt övertag. "Himmel och jord skall förgås, men mina ord skola aldrig förgås". Detta är evangelium. Om vi förmår avslöja och uppenbara detta, kommer vi att få vara med om kärnladdningar och kedjereaktioner som förkunnelsen och förverkligandet av detta budskap med nödvändighet kommer att föra med sig. Gud give att det

forts sid 30

Samuel 17 år:

— Hjälpa till i skolan ett sätt att tjäna Gud

Samuel vill bli läkare med inriktning att tjäna Gud. Han är kallelsemedveten och när han vittnar är det inga ordfyrverkerier han kommer med. Lugnt eftertänksamt och med tyngd förklarar han bibeltexten.

1. — Studerar engelska speciellt eftersom det är nödvändigt för att bli läkare. Det fattas två år till studentexamen för mig.
— På eftermiddagarna har jag skola. Det tycker jag om därför att det är ett sätt att arbeta för Gud.
2. — Frälsningen är det största som hänt mig. Egentligen föddes jag väl nästan frälst, men sedan mina föräldrar skildes flyttade jag till pappa som då inte var frälst.
— Jag kanske var 11-12 år när jag blev frälst och sedan beslutade jag mig för att flytta in i kommuniteten.
— I början var jag där på ferier eller något veckoslut, men jag kände att jag måste bryta upp för att rädda mitt andliga liv.
3. — Sanningen är att man inte kan göra något för de orättvisor som finns. Det står ju i bibeln om hungersnöd, krig och orättvisor och hur det ska öka i den sista ti-

forts sid 31

Victoria 20 år:

— Vi måste vara vittnen

Victoria bor i grannhuset. Hon hjälper till i skolan och har alltid någon med sig till mötena.

Det var Victoria som tog Orquida till första mötet. Victoria är något av en nyckelperson. Hon är ensam frälst i sitt hem och har också tagit hand om en tvåårig systerdotter.

1. — Jag är lärare i skolan och undervisar tolv barn. På lördagarna hjälper jag doktorn med mottagningen i Herrera.
— Så studerar jag för att bli sekreterare.
2. — Frälsningen betyder mycket. Jag har förvandlats av ordet och är nu en del av Comunidad Maranata.
3. — Här är stora skillnader mellan fattig och rik. De fattiga blir mer orättvist behandlade därför att de inte har resurser.
— Jag vet inte om vi kan göra mycket för att hjälpa dem; men vi kan komma med tröst från Gud så att de inte förlorar modet. Vi kan göra det lättare för dem.
4. — Jag ska fullgöra studierna och försöka betala dem.
— Det är också viktigt att betona att vi måste gå ut och vittna för grannar och släktingar. Vi har ett ansvar att de ska få höra.

Ircania 15 år:

— Herren är min herde

Den sången sjunger ofta Ircania och då med inlevelse och inspiration. Det har blivit något av en signaturmelodi för henne och hon sjunger den ofta i mötena.

För mer än tre år sedan döptes Ircania och ungefär samtidigt flyttade hon tillsammans med mamma och syskon in i Comunidad Maranata.

Hon berättar:
1. — Jag går i skola på morgonen och går också och lär mig maskinskrivning.
— Ibland hjälper jag också till i skolan som storfamiljen har. När Solveig var här lärde hon mig en del handarbete men just nu hjälper jag till att lära barnen läsa och skriva. Längre fram hoppas jag

forts sid 31

Orquidia var övergiven av sina föräldrar och var ett ganska otryggt barn. Första intrycket av henne var en ganska tuff 20-åring, men bakom masken dolde sig en liten olycklig flicka. Frälsningen gjorde allting nytt för henne...

Orquidia 14 år, nyfrälst och nydöpt:

— Jag fick ett nytt liv

1. — Jag städar, passar barn och hjälper till med lite allt möjligt.

Orquida svarar lite enstavigt och ganska formellt på frågorna. Men när man frågar vad frälsningen betyder för henne, blir hon blossande ivrig och orden snubblar över varandra;

2. — Frälsningen är ett nytt liv för mig. Allt är nytt. Förut var jag så olycklig och tyckte inte att jag hade någon i världen. Nu har jag en familj och många syskon som stöder mig och håller mig om ryggen. Det är fantastiskt och jag vill vittna för andra som lider som jag gjorde förut.

3. — På denna fråga vad hon tror att man kan göra åt orättvisorna har hon ett färdigt svar och det låter alltför enkelt och alltför indoktrinerat, kanske det standardsvar som många använder:

— Förra regeringen lämnade ju landet i kris och med massor av skulder.

— Vad man kan göra nu är ju att höja lönerna och sänka matpriserna.

4. Om sina framtidsplaner säger hon:

— Jag vill kanske bli doktor eller möjligen sjuksköterska. Då kan jag hjälpa till mera i kommunitetens arbete.

— Och så vill jag predika. Gå runt i husen och tala om att Jesus kan förvandla människor.

Orquida är själv ett levande vittnesbörd om det. Hon har ändrat stil, vanor och t o m utseende efter sin frälsningsupplevelse. Nu vill hon vara med och förmedla sina erfarenheter till andra.

Dhelandy Ceballos:

— En miljon tack till Gud

Innan jag kände Kristus var jag en modern tjej — dansade, rökte och höll mig till modet. Jag brydde mig inte heller om dagens sociala problem, även om jag tyckte det borde bli en ändring av systemet.

— Jag ville tro på Gud, men kunde inte — ingen gav heller något svar på de frågor jag hade. Så lärde jag känna människor med annorlunda gemenskapsideal. De svarade på frågorna i överensstämmelse med sitt sätt att leva och betraktade kristendom som en synonym till fatalism och för att ta itu med problemen måste man kämpa för att återställa jämvikten när det gäller arbete, utbildning etc.

Idag känner jag Kristus som Frälsare, tack vare Comunidad Maranata där varje medlem har hjälpt mig att komma in på denna smala, men underbara väg. Sättet att leva var det som gjorde intryck på mig; olika nationaliteter och familjer förvandlades till en och delade alla sina ägodelar, åt samma bröd och levde under samma tak.

Allt eftersom man lär känna Herrens Ord genom den heliga bibeln kan man uppfatta konflikterna i världen så konvulsiva att vi förstår att vi lever i de yttersta tiderna som är svåra. Vi bör föra ut Ordet till varje hem och utnyttja varje minut av tiden till sådant som behagar Gud.

Då jag för två år sedan döptes av vår käre pastor Arne Imsen, blev jag en ny skapelse. Jag känner mig lycklig, mitt hjärta är fyllt av frid och jag bekymrar mig inte så mycket för framtiden för "var dag har nog av sin egen plåga". När något problem möter tänker jag: "allt samverkar till det bästa". Detta citat har Gud visat mig vid upprepade tillfällen.

En miljon tack till Gud för att han sände denna kommunitet att evangelisera för mig.

Idag är jag kristen och kommer alltid att vara det.

— Jag hade hört så mycket om landet och trodde att jag visste.

— Plåtskjulen med många barn och fattigdomen hade jag sett på bild. Ändå kunde jag aldrig föreställa mig hur det var...

Lill Hafsahl, Brandbu (Norge) berättar om sina iakttagelser i Dominikanska Republiken för ULLA NÄSHOLM.

Lill Hafsahl, 4-barnsmamma och pastorsfru i Brandbu utanför Oslo har under två månader tillsammans med sin man varit i Dominikanska Republiken. Hennes man, Jan-Egil har vid ett tidigare tillfälle besökt Comunidad Maranata i Santo Domingo, men för Lill var det här första besöket.

Var det som du hade föreställt dig?

— Jag har hört så mycket om landet, sett så många bilder att jag tyckte jag visste en hel del. Jag hade sett plåtskjulen, barnen och fattigdomen på bild, men ändå kunde jag aldrig föreställa mig hur det var. Det blev en chock, fastän jag trodde jag visste hur det var.

— Tanken stoppar på något sätt. Fast man sett kort och hört om förhållandena, var verkligheten värre.

— I alla rapporter har man ju hört om fattig och rik och om de klyftor som finns. Det borde kanske inte upprepas, men det hör ju hit och det är svårt att helt gå förbi det när man talar om intrycken från landet.

— I Santo Domingo finns en egendomlig blandning av fattig och rik. De kan bo grannar, även om det naturligtvis finns områden med bara rika eller bara fattiga.

— Om man jämför med vårt land och hur vi har det, finns det inga fattiga hos oss.

Pilgrimsskolan har engagerat sig mycket för missionsarbetet i Santo Domingo. Vad gav första impulsen till det?

— Först så tyckte vi att vi hade del i det svenska missionsarbetet där och vi ville gärna hjälpa till. Så hörde vi om skolan, om barnen och de behov som finns och kände att vi gärna ville göra en insats för dem.

— Vi har ju så mycket och har ofta svårt att dela med oss och det kan vara svårt att engagera sig och göra något konkret.

— När det gäller barnens engagemang började det när vi läste om: "Barn i andra länder". Skolbarnen blev entusiastiska över att de kunde göra något. Tillsammans gjorde vi en sparbössa som vi hade stående i skolsalen och samlade in pengar som vi sedan skickade till Santo Domingo.

— Vi fick brev, hälsningar och teckningar tillbaka. Det var jätteroligt och gensvaret stimulerade barnen att engagera sig ännu mera. När vi hörde om barn som svimmade i skolan av undernäring — de fick inte frukost innan de gick hemifrån på morgonen, så tog det oss väldigt djupt och vi ville göra något för att hjälpa barnen där.

— Det var en c

Man talar och diskuterar mycket runt begreppet mission. Behövs den, anser du?

— För att svara på frågan måste man ställas inför vad mission egentligen är. Vad vill man och vad menar man med begreppet.

— För mig är mission först och främst *inte* ett socialt arbete utan Apg. 2:42 *"Och dessa höllo fast vid apostlarnas undervisning och brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna". Om* det fungerar blir det en ny social ordning. Klyftorna försvinner, det blir inte svensk eller dominikan, inte fattig eller rik.

— Om Apg. 2 fungerar lyfts människor upp från sin tillvaro. Resultatet blir en ny social ordning, men det börjar inte med socialt arbete, det börjar med omvändelse och frälsning.

Vad är viktigast i ett missionsarbete?

— Landet behöver en ny dimension av förkunnelsen om församlingen.

— Jag har tänkt på en annan sak. Man talar så mycket om att identifiera sig med folket. Jag vet inte riktigt hur jag skall uttrycka mig, men att tala om att identifiera sig med människorna tycker jag är missvisande eller fel, åtminstone som jag ser det.

— Människor tänker annorlunda, har en annan bakgrund, tradition och kultur. Den ska vi inte godta eller anamma. Vi ska inte identifiera oss med det tänkesätt eller den tradition som människorna har. Det finns något ursprungligt, något sant för oss alla. Jag har min bakgrund och andra har sin och vi har våra traditioner och mönster. Det måste vi lösas ifrån och börja tänka bibliskt. Själva ordet kristet låter utslitet, men bibeln har ju en ny ordning för oss alla.

— Den står över alla gränser, traditioner och kulturer. Den är varken norsk, svensk eller dominikansk. Det talas så mycket om att man inte ska slå ihjäl kulturen, men det finns ju något som är övergripande och gäller alla, oavsett bakbgrund, kultur eller förhållanden.

Här i landet finns så många kyrkor och församlingar, behövs vi här?

— Vi behövs om vi lever ut det vi egentligen tror. Lever ut det — inte i ord utan i verklighet. Vi har ju något helt annat än det kyrkorna har. Det beror på oss vad vi gör av det.

— Det går aldrig att tvinga fram något, det måste födas fram. Nedbrytningsprocessen av vad vi byggt upp kring oss själva kan vara svår, men där är storfamiljen en effektiv hjälp.

— Det hör ju egentligen inte hit, men hur skulle vi kunnat ha skola om vi inte haft storfamiljen...

— Församlingen är ju mer än storfamiljen, men det bästa var ju att många storfamiljer tillsammans utgjorde församlingen.

— Det var en liten parentes, men i vilket land man än bor, är ju vägen densamma, det är lika för alla.

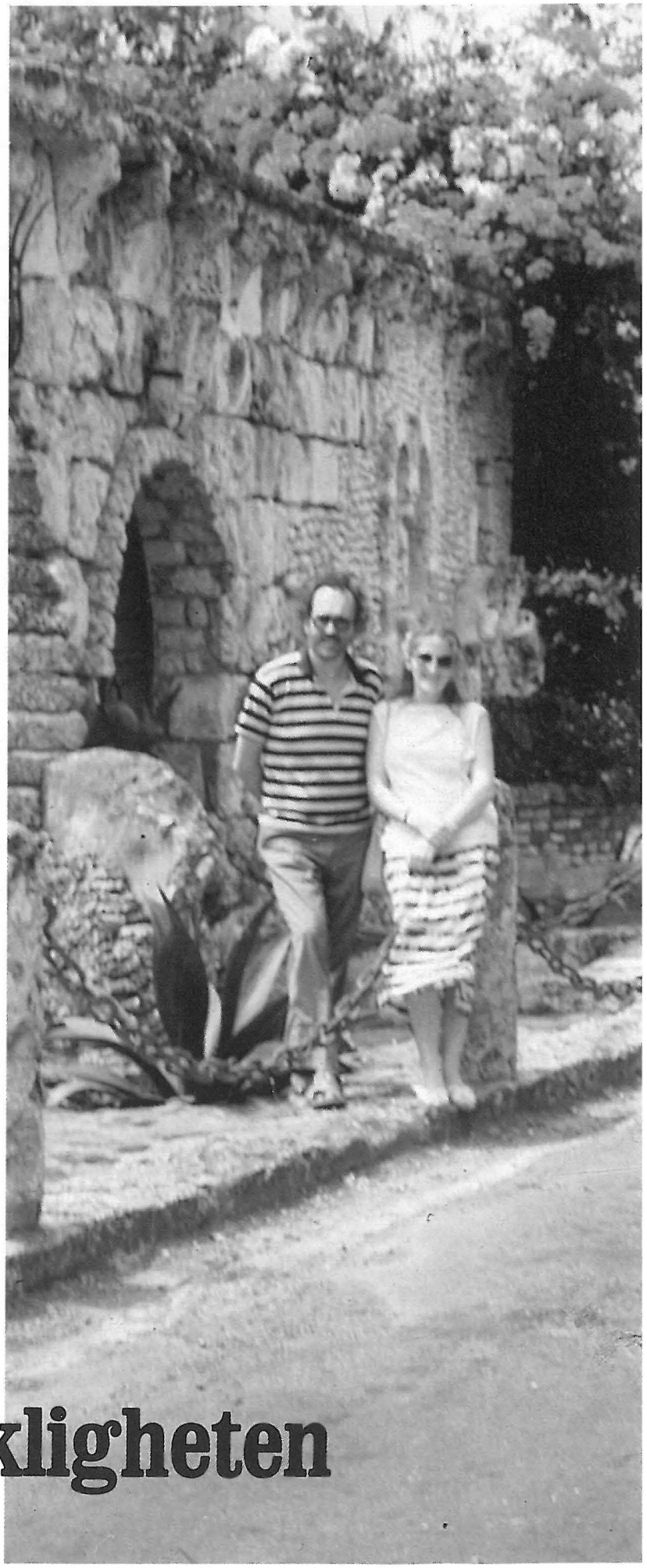
Är det någon speciell händelse du särskilt fäst dig vid?

— För mig är det svårt att svara på den frågan. Språket sätter barriärer för mig och det är svårt att komma folk så nära att man vet vad de tänker.

Vad har gjort största intrycket på dig under vistelsen här?

— Det är den hopplösa kampen för rättvisa.

forts sid 31

ock att se verkligheten

Vår bön och tjänst i den HELIGE A

"Då sade kvinnan till honom: Herre, jag ser att du är en profet. Våra fäder hava tillbett på detta berg, men I sägen att i Jerusalem den plats finnes, där man bör tillbedja.
Jesus sade till henne: Tro mig, kvinna: den tid kommer, då det varken är på detta berg (Gerasim) eller Jerusalem, som I ***skolen tillbedja Fadern. I tillbedjen vad I*** *icke kännen, vi tillbedja vad vi känna — ty frälsningen kommer från judarna — men den tid skall komma, ja, den är redan inne då sanna tillbedjare skola tillbedja Fadern i ande och sanning; ty sådana tillbedjare vill Fadern hava.*
Gud är ande, och de som tillbedja honom måste tillbedja i ande och sanning."
(Joh. 4:19-24)

Vi möter kvinnan som Jesus träffar vid Sykars brunn. Förmodligen var hon inte någon religiös människa utan tillhörde en speciell grupp i staden och var troligen utfryst. Men trots sin sociala situation är hon inte helt okunnig i religiösa ting. När hon upplever att Jesus uppenbarar hennes verkliga och sanna situation, blir hon inte arg eller förnärmad. Nej, istället säger hon: "Herre, jag ser att du är en profet!" Det var hennes reaktion.

Hon knyter an till det elementära i tillbedjan som för övrigt var en tvistefråga bland samariterna. De hade skapat en egen kult, därnere i dalen mellan bergen Gerasim och Ebal. Utvecklat en egen tillbedjan och en egen religion. Kvinnan frågar: "Är det här man ska tillbedja, eller är det i Jerusalem, som ni judar påstår." Men Jesus måste ha chockerat henne, när han ändrar på alltsammans. Han anvisar inte någon särskild plats, där man ska samlas. Det är helt underordnat, *var* man är. Frågan är *vad* man är.

Kvinnan vid Sykars brunn frågar: "Är det här man skall tillbedja, eller är det i Jerusalem, som ni judar påstår?"

Jesus måste ha chockerat henne, när han ändrar på alltsammans. Han anvisar inte någon särskild plats där man skall samlas och tillbedja. Det är helt underordnat v a r man är. Frågan är v a d man är, säger GUNNO ANDERSSON i denna aktuella undervisning. Särskilt aktuell i en tid då begrepp som a n d e och t i l l b e d j a n brukas långt utanför traditionellt kristna kretsar.

Ingen plats för hyckleri eller ceremoni

En s k kult är uttryck för någonting som man lärt sig. Det är yttre ceremonier och behöver alltså inte uttrycka vad som finns i människans inre, i hennes hjärta.

Men hur skall vi kunna tillbedja då Gud är ande? En ande är ju osynlig, okroppslig. Hur ska vi då kunna finna honom? Om han inte har form och inte syns. Nu säger Jesus, att vi ska tillbedja denne Gud, som *är* ande, *i* ande och sanning. Här finns ingen plats för hyckleri eller ceremonier. Tillbedjan skall ske i anden. Det är inte små krav Jesus ställer.

Om någon ska tillbedja någon, bör man då inte känna denne? Man kan också göra som atenarna, som byggt ett altare åt en *okänd* Gud, för alla eventualiteters skull. Jesus sa till den samaritiska kvinnan: "I tillbedjen vad I icke kännen, men vi tillbedja vad vi känna." Är då Gud något opersonligt och overkligt för oss? Är det bara en mängd ord vi staplar på varandra, när vi tillbeder? Eller vad handlar det om? Tillbedjan! Det låter nästan lite mystiskt. Man måste vara på samma våglängd och besjälad av samma ande för att kunna tillbedja.

Profeten Mose talar i Psaltaren: "Djup ropar till djup. Hjärtan ropar till hjärtan."

Det första vi möter i Bibeln är att Guds Ande svävade över vattnet. I mörkret fanns Guds Ande närvarande. I Gamla Testamentets uppenbarelse är Gud Ande, och därför är han osynlig och okroppslig. Men han uppenbarar sig och han låter sig ses av människor. Inte som det var Gud vi såg, för ingen kan se Gud och överleva, men vi kan se uppenbarelseformer av Gud för att vi ska få en föreställning om att han existerar.

Jesus kom, han som var hos Gud, han som var Gud. Ordet som blev kött. Vad kom han för? Han kom för att uppenbara, vem Gud är.

Vad sker när Jesus kommer till Johannes Döparen vid Jordanfloden? När Johannes får se Jesus känner han igen honom på en uppenbarelse han fått av Gud tidigare. "Den över vilken du får se anden såsom en duva sänka sig ner och förbliva. Han är det!" Vad skulle Han göra? Jo, "*han* är den som ska döpa eder i helig ande och eld." Detta var Johannes första budskap om Jesus: "Se, Guds lamm, som borttager världens synd. Jag döper i vatten men efter mig kommer en som skall döpa eder i helig ande och eld."

Döpta i helig Ande och eld

När Jesus står där i vattnet hör folket en röst ifrån himlen: "Denne är min älskade son i vilken jag har funnit behag, hören honom." Det var Fadern som talade om sin egen son i andens närvaro i form av en duva. Vidare heter det, att i andens kraft gick Jesus åstad ut i öknen, för att frestas och genom andens kraft gick han vidare till Galiléen.

Det sista Jesus säger på jorden är det vi kan läsa i Luk. 24:49 och Apg. 1:5, 4:

"Johannes döpte med vatten, men få dagar härefter skolen I bliva döpta i den helige ande." Men säger Jesus: *"stanna kvar här i staden, till dess I från höjden bliven beklädda med kraft." "..förbiden där vad Fadern har utlovat, det varom I haven hört av mig."*

Vad hade han talat om? Jo, att de skul-

NDE

le bli döpta i den helige ande och eld. Jesus säger vidare, "när den helige ande kommer över er, då skall ni undfå kraft och bli mina vittnen. Här i Jerusalem, i Samarien och intill jordens ände." Det var en profetia av Jesus och den gick i bokstavlig uppfyllelse.

Då frågar man sig: Är det någon skillnad på den helige Ande och Guds Ande? Nej, det är ingen skillnad. Det är en och samme ande, men med olika namn, som vi möter i Bibeln. Detta för att anden har olika verksamhetsområden och funktioner.

Jesus säger: "När den helige ande kommer över eder." Hade inte lärjungarna fått anden redan? Om de hade fått den, fanns det en speciell uppenbarelse av anden, som de måste få ytterligare av?

De flesta av oss är skolade i en viss teologi. Vi kanske inte är medvetna om det. Vi har fått färdigtuggad föda. Vi var kanske inte medvetna om vad som fanns i maten. Det här är viktigt när det gäller att förstå hur andra människor tänker, som har helt andra referenser.

Vi kan fortsätta i Johannes evangelium. I det tredje kapitlet möter vi en judisk man som träffar Jesus om natten. Det var Nikodemus, som kom med sitt logiska och rationella erkännande av Jesus. "Vi veta, att det är från Gud du har kommit såsom lärare." Det var ett påstående. Hur hade han kommit till den insikten? Jo, "ingen kan göra sådana tecken, som du gör, om icke Gud är med honom".

Men Jesus tar inte upp den diskussionen, utan säger: "Om en människa icke bliver född på nytt, så kan hon icke se Guds rike". I ett enda nu har Jesus fullständigt fördärvat hela logiken för Nikodemus. "Bli född på nytt". Vilket tal av Jesus. Denne man som tillhörde Stora Rådet, och som var en av judarnas rådsherrar och skriftlärd. Nikodemus kunde Gamla Testamentet utantill. Och så säger han: "Hur kan en människa födas, när hon är gammal? Icke kan hon väl åter gå in i sin moders liv och födas?"

Det är inget hån från Nikodemus sida utan en djup andlig okunnighet. Vi fnyser nästan åt Nikodemus. Men de flesta av oss har fått denna kunskap sen vi var små. För Nikodemus var detta en andlig verksamhet som var fullständigt främmande. Jesus säger vidare: "Om en människa icke bliver född av vatten och ande så kan hon inte komma in i Guds rike. Det som är fött av kött, det är kött; och det som är fött av Anden, det är ande. Förundra dig inte över att jag sade dig, att I måste födas på nytt." Det kan inte sägas klarare, eller med större beslutsamhet, än vad Jesus säger. *"Ni måste födas på nytt."* Det finns inga alternativ och sidovägar fram till målet.

Födas på nytt

"Ni måste födas på nytt för att komma in i Guds rike." Varför? Jo, för att det handlar om två oförenliga krafter. Köttet å ena sidan och anden å andra. De representerar två olika världar, två olika ursprung som aldrig kan förenas. Därför är det en nödvändig lag, att man måste födas på nytt. Det räcker inte med logik, kunskap eller något annat. Det handlar endast om en sak, en ny födelse. Den sker genom andens direkta inverkan och ingrepp. Genom Guds ande och Guds ord så blir en människa född på nytt och får delaktighet av gudomligt liv och natur.

Vi har fått andens liv. Paulus säger i Rom. 8:14—16: "Ty alla de som drivas av Guds ande, de äro Guds barn. I haven ju icke fått en träldomens ande, så att I åter skulle känna fruktan; I haven fått en barnaskapets ande, i vilken vi ropa: 'Abba! Fader!' Anden själv vittnar med vår ande att vi äro Guds barn." Detta är det mest elementära men samtidigt det mest fantastiska.

Tänk att vi människor, som är födda av kött, är födda in i världen, in i tiden och in i det rike där satan är furste. Vi föddes in i världen då synden fick liv genom budordet, och vi blev dödade genom lagen. Den erfarenheten gör alla människor. Den gör man som regel när man kommer upp i 10-årsåldern, kanske yngre. Budordet dödar oss och vi "föds" in i världen till ett uppvaknande. Det är en andlig erfarenhet. Det behöver inte vara några dramatiska erfarenheter som gör att vi blir medvetna om vad som är rätt och fel. Men vi väljer fel därför att det finns ett släktskap med den förste Adam. Därför måste vi födas på nytt. Dö ifrån världen, och födas in i Guds rike genom Guds ord och genom Guds ande. Den Gud som skapade himmel och jord, han skapar också nytt liv i våra personligheter. Nytt liv — gudomligt liv. Genom Anden som är livgivaren. Detta är själva fundamentet, att vi fått liv igenom anden.

Men nu påminner vi oss igen vad Jesus säger till lärjungarna innan han lämnar jorden: "Men I skolen stanna kvar här i staden, till dess I från höjden bliven beklädda med kraft". Vad sker då? Jo, det vi traditionellt kallar andedop, "när pingstdagen var inne". Det är en judisk högtid som firades då man bar fram den första skörden, som mognat och kunde inbärgas. Det var en glädjehögtid, ty det fanns hopp för framtiden och bröd att äta.

När pingstdagen var inne var man församlade med varandra. Då sker det som de flesta av oss så väl känner till, "de blevo alla uppfyllda av helig ande".

När man läser i Apostlagärningarna är det tre händelser, som kan sägas ha en speciell betydelse i den första församlingens historia. Denna är den första. Den är en direkt uppfyllelse av det löfte som Jesus gav sina lärjungar. "Få dagar härefter så ska det ske, och när den helige ande kommer över eder ska ni undfå kraft och bliva mina vittnen. Detta sker när Petrus stiger fram, jämte de elva, och börjar tala: "Sedan Jesus genom Guds högra hand har blivit upphöjd, av Fadern undfått den utlovade helige anden, har han utgjutit vad ni här sen och hören" det var det som hade skett. Petrus förklarade alltså för dem, som stod där i skaran och som hade kommit tillsammans pga dånet som hörts i hela Jerusalem vad Jesus hade gjort.

I Apg. 10:44 heter det om dem som var i Kornelii hus: *Medan Petrus ännu så talade, föll den helige Ande på alla dem som hörde hans tal."*

Fösta gången handlar det om judarna, andra gången om hedningarna, man kan säga fromma hedningar. I det 19:e kapitlet handlar det om när Paulus kom till Efesus. Han träffade några lärjungar och frågade dessa: *"Undfingen I helig Ande, när I kommen till tro? De svarade honom: 'Nej, vi hava icke ens hört att helig Ande är given'. Han frågade: 'Vilken döpelse bleven I döpta med?' De svarade: 'Vi döptes med Johannes' döpelse'. Då sade Paulus: 'Johannes' döpelse var en döpelse till bättring; och han sade därvid till folket, att det var på den som skulle komma efter honom, det är på Jesus, som de skulle tro'. Sedan de hade hört*

forts fr sid 24

SHALOM ISRAEL

ISRAEL — 40 år. För fyrtio år sedan den 14 maj pånyttföddes Gamla Testamentets Israel. Efter nära två årtusenden församlades judarna åter till den plats där Gud uppenbarat sig så många gånger för dem. I vrede och kärlek.

De som återkom, de som blev kvar efter mänsklighetens största förintelse, kvinnor, åldringar, barn och ungdomar, tvingades bli soldater för att försvara sig själva och sitt land från att förintas på nytt.

Så har det pågått i 40 år. Under tiden har judarna byggt upp landet. Fått öknen att blomstra och blivit ett föredöme för hela jorden. Någon har nyligen sagt: I Israel ser vi framtidens "nya" människa. Men Israel 40 år är också ett tecken. Ett tecken på att Messias snart kommer tillbaka.

Text: LARS BYGDÅS

När man nalkas judafolkets öde framtonar bilden av ett folk som går fram på en mörk väg, omgiven av bottenlösa avgrunder. Men vägledda av ett för omgivningen osynligt ljus tar de sig alltid fram. Överlever alltid även om det bara är i form av en folkspillra. Folkslag och kulturer i historien har stått mållösa inför judafolkets förmåga att överleva. Många myter har uppstått om judarna och man talar om Ahasveros — den evige juden.

Men för den bibelkristne är och förblir Israel ett Guds under. På samma sätt som den kristna församlingen är ett Guds under. Liksom församlingen har blivit ett instrument för Guds handlande i tiden har Israel också varit det och kommer att vara det.

Alla dessa mörka passager i judarnas historia har även satt sina spår i den judiska folksjälen. Djup ropar till djup. Listan skulle bli alltför lång om vi räknade upp alla judar som påverkat mänsklighetens öde. Vad vore den kristna församlingens trossatser utan Paulus? Vad vore det politiska skeendet utan Marx? Vad vore vetenskapen utan Einstein och vad vore den moderna psykiatrin utan Freud? På gott — och ont — har dessa judar på ett närmast oöverskådligt sätt påverkat mänskligheten för generationer.

I judarnas historia finns även mindre kända men inte desto mindre mörka avsnitt. Jag tänker på 1500- och 1600-talets andliga mörker när Messiasdrömmen slog över i en okontrollerad fanatism som faktiskt hotade att ödelägga hela byar och judiskt dominerade städer i Östeuropa. Påeldade av kringvandrande profeter gick man man ur huse för att ta emot den utlovade Messias. Oftast slutade det med upplopp där judarna slogs ned av soldater och uppretade människomassor. En legend från den tiden säger att man upphöjde en man i Turkiet till Messias. Klädde honom i guld och pärlor och lät honom rida ut i det jublande folkhavet på ett lejon.

Detta var kabbalismens svarta tid. Dagens desperata situation i Israel är också på sitt sätt en avgrund. Rent mänskligt sett kan dagens händelser på Västbanken bli gnistan som tänder ett förintande krig i Mellanöstern.

Men det finns ett löfte. Ett gudomligt beslut när det gäller Israels framtid. Och det ser närmast ut som en gudomlig provokation i världspolitiken. Det löftet säger att en dag skall världens huvudstad heta Jerusalem. Och dess president Jesus Kristus — Messias den smorde.

Det är det kristna hoppet om vad som snart skall ske. Låt oss påminna varandra om detta även om det kommer att betraktas som en provokation.

Och denna provokation, denna utmaning i tiden, måste man ha med när det gäller att förklara det judehat som så överraskande och sticker fram trynet i de olika kulturerna. Antisemitismen ligger där som en underström inbyggd i den västerländska strukturen. Här måste vi som kristna söka orsakerna i vår egen historia. Eller rättare sagt kyrkans historia. Vi går till Sverige idag 1988. I en jubileumsskrift säger Stockholms överrabbin Morton Narrowe något mycket allvarligt med tanke på kristenheten och antisemitismen:

— När jag läste syster Mariannes uttalande i Radio Islam och en intervju i Expressen den 10 februari, kände jag att detta inte var den gamla vanliga antisemitismen, 1800- och 1900-talets nazistiska idéer om juden som en sämre människa.

— HENNES ANGREPP ÄR RELIGIÖST! utbrister rabbinen. — Hon är tillbaka i 1000-talet eller ännu tidigare, i kyrkofädernas judehat

forts sid 26

Text: KJELL HÄGERMAN

Skapad till

"Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem. (1 Mos 1:27)

Här finner vi sanningen om människans ursprung. Hon kommer inte till i ett exploderande ofärdigt universum, eller blir till i någon ihoprörd ursoppa utan kock, utan blir människa just därigenom att Gud väljer att skapa henne.

Detta sker inte genom en slumpvis utveckling från enklare livsformer, via olika övergångsformer till dess att slutprodukten, den upprättgående människan med tumgrepp och stortår framträder.

Gud skapar människan *med* intelligens, (1 Mos 2:20) ansvar (1 Mos 2:16-17) andlighet och behov av gemenskap (1 Mos 2:18).

T ex talet är ingenting som människan så småningom lär sig, inte heller har talorganen först "nyligen" utvecklats genom kommunikation, ty den första människan, Adam, talade, och Gud talade *till* honom, redan innan den andra människan skapades.

Ordet, är ju mer än blott och bart ett ljud. Det är en manifestation av intelligens, ett yttre tecken på en inre verksamhet i själen.

Faktiskt är det ju enbart genom andens och ordets gåva som människan verkligen blir människa. Här ligger också fröet till all inre utveckling.

Just med hjälp av orden börjar Adam också utöva sin anbefallda uppgift, när Gud låter hela djurvärlden passera inför honom och han skall utröna vars och ens rätta egenskaper, och ge varje särskild varelse ett passande namn (1 Mos 2:20).

— Gud skapade människan... och ger henne en konkret uppgift.

— Varen fruktsamma och föröken eder och uppfyllen jorden och läggen den under eder och råden... (1 Mos 1:28) lyder befallningen.

...till sin avbild.

Människan är unik bland varelserna på jorden, just därigenom att hon är Guds avbild där hennes osynliga inre består av två delar som endast Guds Ord kan genomtränga "så att den åtskiljer själ och ande" (Hebr 4:12).

Paulus talar om vår sammantagna varelse som "hela eder ande och eder själ och eder kropp" (Tess 5:23).

Genom kroppens fem olika sinnen lär vi känna den omgivande världen.

Genom själen når vi fram till självmedvetande, och genom anden förmår människan nå fram till Gudsmedvetande.

Upplösning

Denna varelse som är skapad unik, med resurser och fullmakter som ingen annan på jorden väljer ändock att vända sig bort från den Gud som danat henne så övermåttan underbart, och när hon gör detta förlorar hon samtidigt allt som verkligen betyder något.

Efter den tragiska händelse som finns beskriven i första Moseboks tredje kapitel, och som vi brukar kalla syndafallet möter vi en totalt förändrad människa.

Inte längre fri, salig och andlig, utan ängsligt ljugande försöker hon gömma sig för sin skapare.

Efesierbrevet sammanfattar hennes status i ett enda ord — DÖD (Ef 2:1).

Död i den meningen att hon saknar förbindelse, kontakt och gemenskap med Gud.

Hon existerar, har kvar sina själsförmögenheter, men saknar medel att åter etablera kontakt med honom som skapat henne.

Det är just detta som sker i Edens lustgård, när människan väljer att inte lyda Guds påbud.

Efter detta förblir ingenting sig likt, när människan vänder sig ifrån Gud, och förklarar sig fri från det som skulle vara hennes centrum i livet, så begynner upplösningsprocessen.

Den process som sedan sprider sig som ringar på vattnet och med tiden genomtränger varje del av människans tillvaro på jorden.

— Ty den nuvarande världsordningen går mot sin upplösning, konstaterar aposteln.

När människan frigjort sig från Gud, så sliter sig samtidigt hennes kroppsliga och själsliga livskrafter genom Guds dom loss från **sitt centrum och slutet på denna tragiska utveckling blir den kroppsliga döden (Rom 6:23).**

Humanismen

Nya filosofier och livsåskådningar bryter in över henne när hon desperat försöker förklara det som hänt, och hon, nu utan Gud, skall få ordning och sammanhang i sin förändrade tillvaro.

Idag möter vi bl a den förhärskande humanismen, där *människan,* istället för Gud blir alltings utgångspunkt, mått och medelpunkt.

Där den grundläggande föreställningen om världen är att den bara består av energi och/eller materia, och där människan bara är en del av naturen, på samma sätt som ett träd, en sten el-

Genom den materialistiska filosofin, som inte rymmer någon skapare, är människan tvungen att på egen hand hitta de stora livsfrågorna. Sanningen blir relativ, moralen beroende på omständigheterna. Och människan hamnar i meningslöshet, tomhet och cynism.

Men den Gud som skapat dig kallar dig! Han vet v a d du är. Han vill ge tillbaka ditt förlorade människovärde.

Guds avbild

ler en hund.

Även om hon är aningen mer komplicerad, så är hon ändå inte unik, eller har något unikt värde i sig själv.

Genom denna filosofi är människan tvungen att på egen hand hitta fram till svaren på de stora livsfrågorna, sanningen blir relativ, moralen beroende av omständigheterna, och hon hamnar så småningom i meningslöshet, hopplöshet, tomhet och cynism. På ett gungfly utan fasta normer och värderingar.

Bibeln

Skall människan få mening, värde och sammanhang i sitt liv måste hon återvända till bibeln.

Där får hon svar på *varför* hon finns till, *varför* världen ser ut som den gör, och *hur* hon skall hitta tillbaka till den Gud som skapat henne, och som i ofattbar kärlek söker henne.

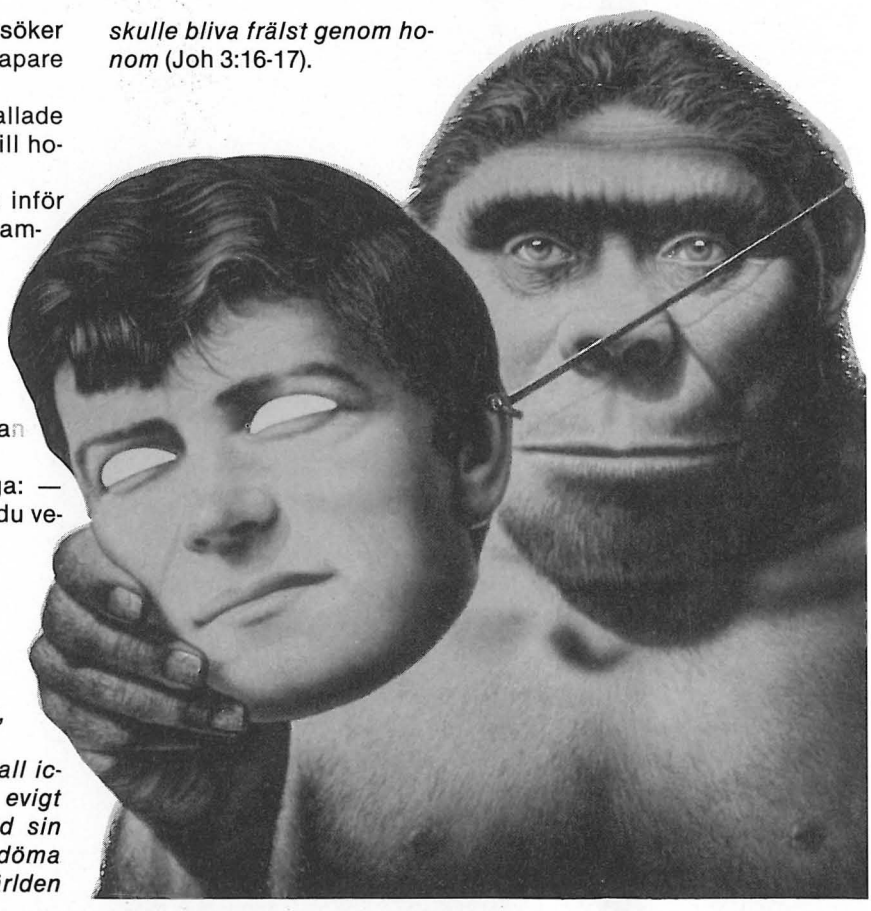
Efter syndafallet som finns beskrivet i första Mosebokens tredje kapitel, när människan upplever resultatet av sin förbrytelse och i ångest och vända försöker gömma sig för sin skapare möter vi detta:

— Men Herren Gud kallade på mannen och sade till honom: Var är du?"

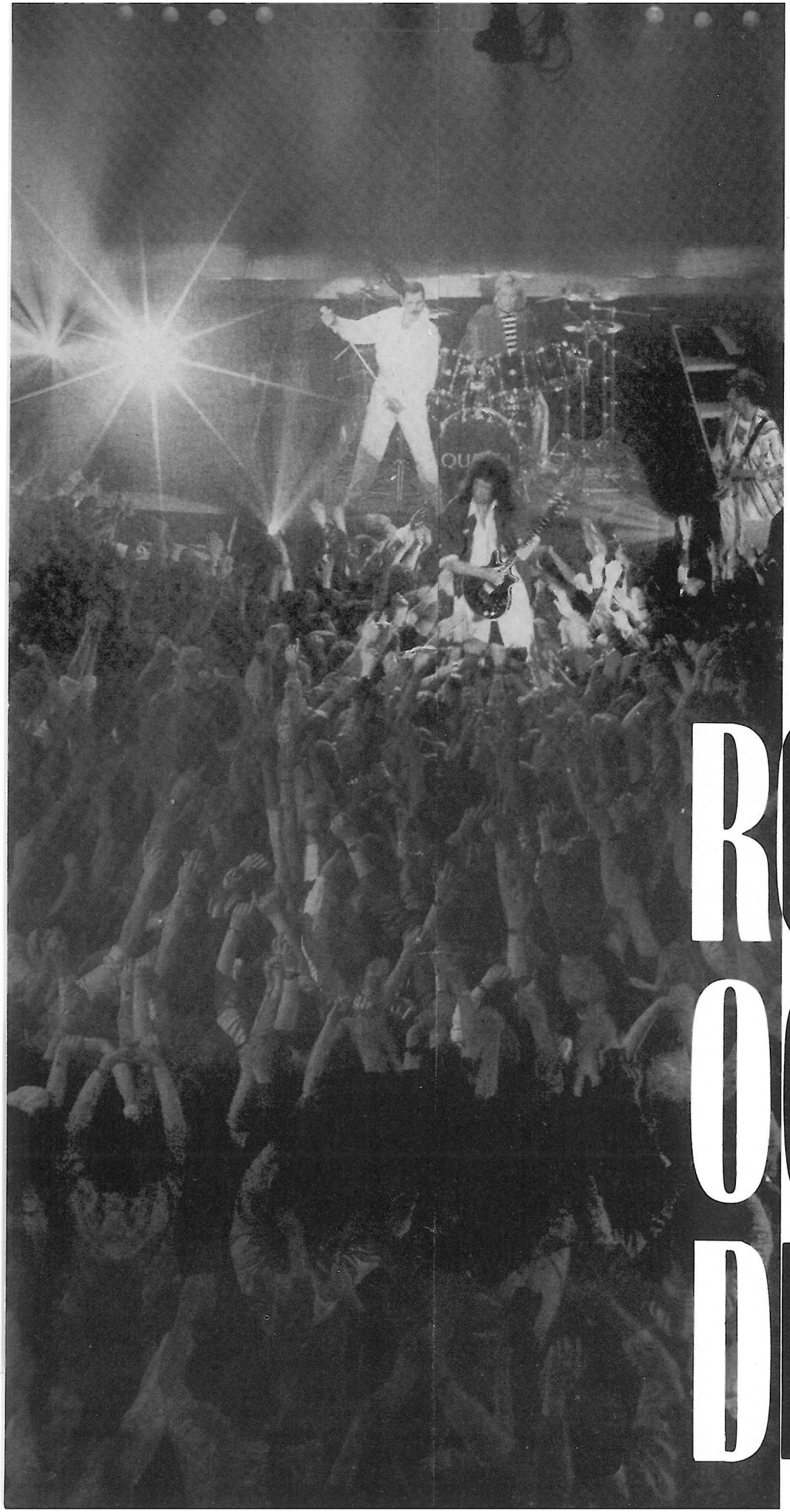
Upplever du ångest inför tillvaron, rädsla inför framtiden och att du inte vet hur du skall nalkas den Gud som har skapat dig?

Han kallar på dig! Han vet *var* du är och *vad* du har gjort, men han kallar på dig. Törs du svara honom och säga: — Här är jag, — så skall du veta att han vill ta hand om ditt liv och ge dig tillbaka ditt förlorade människovärde.

— *Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv. Ty icke sände Gud sin Son i världen för att döma världen, utan för att världen skulle bliva frälst genom honom* (Joh 3:16-17).

En bild som knappast gör någon mänska glad. Utställningen Historien om människan på Etnografiska museet i Stockholm berättar om "oss från det vi gick på alla fyra till den moderna människan." En människa som mår allt sämre i vetenskapens galna värld.

— Jag tror inte dagens föräldrar kan sätta sig in i vad deras ungdomar sysslar med, säger Erland Strömqvist, ledare för Kristen Utmaning i Sverige.

Erland har i mer än tio år rest omkring med sina team i svenska skolor och informerat och evangeliserat. Med åren har han fått en unik inblick i den ungdomsvärld som i allt större utsträckning lever sitt eget liv. En både främmande och skrämmande värld där videovåld, droger och extrem rockmusik blir allt vanligare.

— Många av våra barn och ungdomar fostras av medierna och institutionerna, säger Erland. — Och det är fruktansvärt med tanke på utbudet.

Vad lyssnar dina barn på?

ROCK OCH DROG

KULTEN öppnar unga sinnen för det övernaturliga

Intervju: LARS BYGDÅS

Rock är rebelliskhet, säger ERLAND STRÖMQVIST ledare för Kristen Utmaning i Sverige.

Ungdomen gör rocken till en upprorsfana. De protesterar mot vuxenvärldens materialism och brist på livsinnehåll.

Erland vet vad han talar om. Han har mer än tio års erfarenhet av ungdomsarbete och har rest i svenska skolor lika länge för att evangelisera, men även för att informera lärare och föräldrar om rock- och drogkulturen.

— Läget i exempelvis Västtyskland är allvarligt, säger han. Många unga har punkgänget som sin enda fasta punkt i tillvaron. Självmordsstatistiken är alarmerande.

Denna miljö lämnar fältet öppet för experiment med droger och satanskulter. Det finns också nazistiska inslag. I vissa rockkonserter inbjuds de unga till gemenskap med demoner eller ännu värre – till självmord.

Detta är verklighet för tusentals unga i västvärlden i dag. Vi måste ta vår tro på allvar. Avskilja oss i helighet för att kunna nå denna generation i kraft och kärlek, säger Erland Strömqvist.

— De stora satellitbolagens musikvideos med klara inslag av drogkult och sadism fullkomligt kör över unga sinnen. 24 timmar om dygnet.

Trots att ledarskapet i Kristen Utmaning tar mycket av tiden (man har team i full verksamhet på flera platser runt om i Europa) gör Erland allt för att få vara med ute på skolorna eller i olika församlingar för att informera. Och han formligen rasar över den rock och drogkultur som sveper fram över hela västvärlden.

— Vissa rockgalor har veritabla eftermöten där man inbjuder till gemenskap med satan...

—Att rockmusik och droger har ett klart samband, säger Erland, det tror jag de flesta kan hålla med om.

— Men att rock, droger och det *övernaturliga* har ett så klart samband, den insikten tror jag det är få som äger. Man kan helt enkelt inte sätta sig in i den avgrundslika realism som ligger bakom dagens subkultur.

— Inspirationskällan till den verkligt extrema hårdrocken som produceras i dag *är* demonisk.

— Det är egentligen urgamla företeelser, säger Erland. — Redan payoteindianerna använde droger för att få kontakt med det övernaturliga.

— Och vi kan gå tillbaka ända till Babylon och spåra sambandet mellan droger och kontakten med andevärlden.

— Vi kan t ex citera ur en bok som bevisar det här lite mer vetenskapligt. Det är Allan Rubin som i boken *Hasch — Himmel och Helvete* skriver "...finner det underligt att ledarna i våra länder inte ser sambandet mellan droger och det övernaturliga. I decennier har antropologer, religionshistoriker och drogforskare dokumenterat hur hasch och andra hallucinogener nyttjas i främmande kulturer i samband med religiöst liv. Nog borde dessa erfarenheter från tidigare kulturer stämma oss till eftertanke. Om nu hasch så konsekvent förknippas med andliga upplevelser i andra kulturer i förgången tid — varför skulle inte motsvarande upplevelser kunna lockas fram genom samma drog hos våra ungdomar här och nu", undrar alltså Rubin i sin debattbok.

— Exempelvis gruppen KISS har exakt samma målning som dessa payoteindianer och utsätter ungdomarna för rena avgrundspropagandan i sina konserter, säger Erland.

— Motorhead, en högst aktuell grupp ute i Europa och mycket populär, har en låt som heter *I am the doctor* (Jag är doktorn): *"Jag ser den synliga skräcken fladdra i dina ögon*

Men vila försäkrad om att jag skall hjälpa till med att lindra din smärta...

Bli inte alltför deprimerad, jag har funnit ett sätt att hjälpa ditt fall

En liten injektion sänder dig till yttre rymden

Du känner dig mycket bättre när du tar dessa små piller..."

— När jag är ute i skolorna med teamen får jag ofta förfrågningar från lärare eller Hem och skola-föreningar om jag inte kan ha några informationsmöten om rock och droger. Det visar sig att de inte har en aning om vad ungarna lyssnar på, säger Erland.

— Det räcker att gå in i

forts sid 30

Rockens rätta ansikte. Den populära gruppen Iron Maidens senaste LP. Texterna på baksidan avslöjar en förvirrad värld fylld av ockulta symboler.

Det sitter en man på en åsna. Han piskar det envisa kreaturet, men hon vägrar att flytta sig. I vanliga fall är hon lätthanterlig och pålitlig, men just idag står hon inte att känna igen. Flera gånger har hon konstrat, till synes utan anledning, och nu är vägen så smal att det endast går att förflytta sig framåt. Hon står där som en propp i den smala passagen, och hela det förnäma följet kommer ingenstans.

Mannen som sitter på åsneryggen är en Herrens profet och hans namn är Bileam. Hans eskort är fina herrar, konungsliga sändebud från Balak, konungen i Moab.

Denne Balak har ett problem, som måste lösas radikalt, annars är hela hans rike i fara. Det finns nämligen ett folk, som bara ställer till förtret där de tågar fram. Ända från Egypten har de kommit, och de tycks inte gå att hejda. Exempelvis har de tillintetgjort amoréernas konung och konungen i Arad, så nu är Balak verkligen skakad. Därför har han sänt bud efter gudsmannen Bileam, för att han ska krossa detta förhatliga folk, Israels barn.

Bileam har försökt dra sig undan uppdraget, för Gud har talat till honom och sagt: "Detta folk ska du icke förbanna," men eftersom Balak då intensifierade påtryckningarna, så har han låtit övertala sig. Här är han nu i sällskap med furstar och stormän, på väg till Moabs land.

Text: MÄRTA BERG STRÖMMARE

Men hans åsna tycks inte fatta att det är ett konungsligt ärende, med stor lön. Hon bara trilskas! Först traskade hon ut i en veteåker, sedan klämde hon hans ben mot en vingårdsmur, och slutligen lägger sig det arma kräket ner under honom. Bileam blir så rasande att han går lös på åsnan med sin stav.

Då händer något märkligt: Åsnan börjar tala, och det följande samtalet klargör för profeten att hans vanligen enfaldiga men fridsamma åsninna, idag sett och förstått mer av Guds plan och tanke, än han själv gjort. Hon har sett Guds ängel, medan profeten inte sett någonting, utom möjligen sändebudens dignande packning, där den rikt tilltagna spådomslönen finns.

KUNSKAP FRÅN DEN HÖGSTE

Nu kastar sig profeten på knä, ty hans ögon öppnas, så att också han kan se. Där står ängeln med det dragna svärdet, och det blir en uppgörelse mellan Gud själv och hans profet.

När Bileam så anländer till Balak, är hållningen klar. "Vad Gud lägger i min mun, det måste jag tala", så lyder hans besked.

Balak tar honom till en utsikt där man kan se en tredjedel av Israels folk, det borde räcka som grund till en förbannelse, anser han. Men profetorden lyder: "Huru kan jag förbanna den Gud ej förbannar och tala ofärd över den som Herren ej talar ofärd över?" Sedan följer deklarationen, det som Bileam såg, när han fick sina ögon öppnade: "Från klippornas topp ser jag ju honom och från höjderna skådar jag honom: se det är ett folk, som bor för sig självt och icke anser sig likt andra folkslag."

Balak blir bestört! "Hur är detta möjligt? Jag sände ju efter dig för att du skulle förbanna dem!"

Nu tar han profeten med till en annan utkikspunkt, där man kan se mer utav Israel. Sett ur en annan synvinkel, kan det kanske bli lättare för profeten att inse, att de måste förbannas. Så tänker den stackars kung Balak.

Dock, profeten ser på Israel, och så säger han: "Han har välsignat, och jag kan inte rygga det. "Kom med här då," säger den förtvivlade konungen, "om du verkligen får se dem, på nära håll, som de är, ska det kanske behaga Gud att förbanna dem."

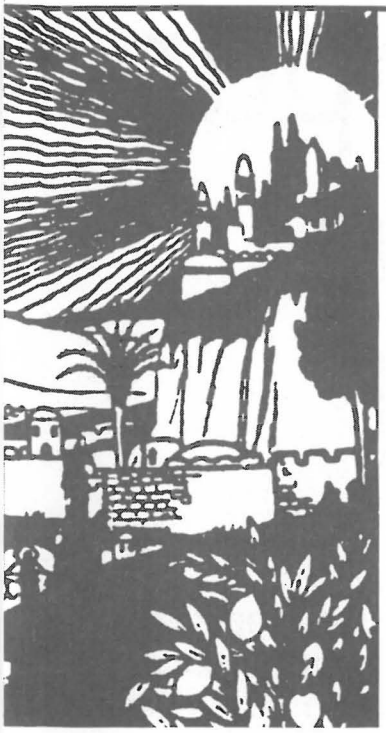
Men när Bileam ser Israels folk, stam efter stam, då kommer Guds ande över honom och då låter det så här:

"Så säger Bileam, mannen med det slutna ögat, så säger han som skådar syner från den allsmäktige i det att han sjunker ned och får sina ögon öppnade."

Här finns ingen förskräckelse för Balaks raseri — inte för den som mött Guds vrede, här betyder spådomslönen ingenting — inte för den som sett en skymt av himlens härlighet. Bileam har kommit under Andens herravälde och han ser stora och märkvärdiga ting. Hör hur han sjunger: "Jag ser honom, men icke i denna tid. Jag skådar honom, men icke nära. En stjärna träder fram ur Jakob, en spira höjer sig ur Israel."

ETT GUDOMLIGT SYNSÄTT

Det är fascinerande, hur Gud uppenbarar sig i extraordinära och dråpliga gärningar. Vi kan känna igen vår tröghet, de mänskliga tankegångarna som alltför ofta hindrar de andliga realiteterna att fungera ibland oss. Men Gud vidtar nödvändiga åtgärder. Han har en

SE ISRAEL !

Texten är fascinerande, fylld av sann mänsklighet och gudomlig humor. Men Gud är också allvarlig, han värnar i sanning och helighet om sitt utvalda folk. Här lyfter sig också ur stoftet en lovsång som är profetisk, koncentrerad och mångfasetterad. Andliga realiteter, kampen mellan det Gud vill och det som mänsklig makt kan erbjuda.

avsikt. ett budskap och det är det enda, verkligt primära.

"Bileam, mannen som sjunker ned och får sina ögon öppnade," så presenterar han sig. Vanligtvis så tänker vi oss att en hög position ger goda bedömningsmöjligheter. Det var ju också det Balak menade. "Om du bara visste vad jag vet, så skulle du förstå att folket måste förbannas." Visst känns den tanken igen? Och nog är det sant att det fanns skäl att förbanna Israel. Ur Balak och de övriga konungarnas synpunkt. Säkert är det lätt att dra paralleller med vår tid. Betraktade ur diverse mänskliga synvinklar är läsarna i allmänhet och Maranatafolket i synnerhet värda förakt och avståndstagande. Men när Gud ställde sin ängel i vägen för Bileam, så var det för att något hos profeten måste förändras. Inte hos Israel, ej heller hos Moabs folk. Men hos Bileam. Det var hans syn på tingen det gällde. Han måste få se det Gud såg, alltså bli delaktig av ett gudomligt synsätt.

Gud frågade inte efter Bileams inställning till spådomslönen, inte heller hans nit och trohet. Men Gud ville till varje pris öppna Bileams ögon. så att han blev i stånd att se verkligheten. Guds verklighet.

Det här måste vi också uppleva. Och vi gör klokt i att erkänna, att alla våra utkikspunkter gjort oss förvirrade. Det är så svårt att skilja mellan rätt och orätt.... Man kan se saken från olika håll.... Ja, så kastas vi redlöst omkring på vågorna i folkhavet. Vi ser och vi vet så mycket, men hur har vi det med kunskap från den högste? Och när sjönk vi ned i stoftet för att få del av Guds sätt att se på tingen, tillvaron, våra syskon och oss själva? När slöt vi våra ögon för intrycken från världen, dem som vi hållit så trovärdiga?

Den trovärdigheten förlorar helt visst sin innebörd, om vi finge syn på det som Bileam såg: Stjärnan ur Jakob, spiran ur Israel....

PORTEN KALLAS TRÅNG

För det mesta nöjer vi oss inte med en åsneritt. Vi kör hellre med fyrspann, på asfalterade, lättframkomliga vägar. men vi menar oss vara ute i gudomliga ärenden. Vagnarna lastar vi fulla av det som vi anser nödvändigt och bra att ha. Där finns tro, men kanske också lite otro, ja, rentav en smula vantro. Med oss har vi goda gärningar, andiiga gåvor, för att inte nämna alla våra erfarenheter. Vi tar även med dokumenten om det som vi blivit lösta ifrån och vår ideologi, förstås. Våra yttre attribut får vi inte glömma och det slinker nog med en hel del negativa ting också. Lite synd och lite fariseism. En stor portion humant tänkande lastar vi på vagnen, det kan komma till pass, då det ju faktiskt finns så många människor som vi älskar och vill ha med oss till himlen. Ja, detta är något av allt det som vi så ofta för med oss på vår resa i blindo.

Det är en nåd ifrån himmelens Gud, när vägen smalnar och vi tvingas spänna ifrån. Vagnarna måste lämnas och vi får nöja oss med vad som går att lasta på åsneryggen. Men också detta får vi ge upp då slutligen själva åsnan lägger sig ned. Då står vi där, ensamma och fråntagna allt. Och det är Gud som i sin stora barmhärtighet låter det ske. Han möter oss, där vägen är så smal, att ingen möjlighet finns att komma undan. Det är Bileams Gud, med det dragna svärdet och det handlar om liv — eller död.

Drar vi oss undan den uppgörelsen, kan vi säkert fortsättningsvis styra våra steg vart som helst och lovsjunga vad som helst.

Låter vi däremot Herren öppna våra ögon, kommer vi att skåda en syn, som gör oss till främlingar bland vårt eget husfolk, rebeller i denna världsordning och pilgrimer på denna jorden.

Vi blir "ett folk som bor för sig självt." Vilken underbar avskildhet! "Och som icke anser sig likt andra folkslag." Ofattbar nåd att få profilera sig för himmelriket!

När vägen smalnar, så att vandringen blir svår, då ska vi sjunga lovsånger till Gud. Ty, det är han som handlar med oss, för att hans eviga avsikt ska uppenbaras. När antalet medresenärer reduceras och vi upplever sorg och smärta, må vi sjunka ned inför Herren, ännu en gång, för att få del av Guds egen insikt.

Bileam såg Jakob och Israel, men också någonting vida mer, han såg den kommande Messias. I det profetiska ljus som genomstrålade honom, när han böjde sig i lydnad för sin Gud, såg han också Bruden träda fram. Guds egen församling, helig, och avskild.

Vi är bjudna att ta del av detta. Vi ser Jesus, inte som en kommande Messias, men som Segerfursten från Golgata. Och nära, nära ser vi hans återkomst.

Låt oss böja oss i lydnad för det ord vi fått motta, så att Herren kan göra oss till profetröster i den här tidsålderns allra sista flyende minuter.

Herren kommer! Låt oss gå ut för att möta honom!

Världen ropar efter nya MYTER!

— Plötsligt en dag på en gata i New York hör en ung psykologstuderande en röst inom sig: — Jag är Jesus! Hon tvärstannar, blir rädd och undrar om hon förlorat förståndet. Men hon hör rösten bokstavligen på nytt. Hon uppmanas att "träda närmare — in i ett förbund"

— Detta är en kurs i Mirakel, säger rösten åt henne, — SKRIV!

Detta hände i USA 1965, säger kvällens talare Johan Wretman, — Och detta blev inledningen till en oerhört intensiv period i denna unga kvinnas liv. Personligen skulle jag inte tveka att ge resten av mitt eget liv för att fördjupa mig i detta mycket givande budskap, säger han.

Världen ropar efter nya myter. Och en ny människotyp ropar efter en ny frälsare. En humanist utan kors och blod, utan syndabegrepp och skuldkänslor, säger LARS BYGDÅS efter ett besök på HelhetsCentret Café Pan på Götgatan i Stockholm.

Centret har blivit samlingsplats för moderna sökare av alla slag. Över hela landet växer hälsohem och meditationscenter upp med de mest häpnadsväckande utbud: Det helande ljuset. Sök orsaken till dina problem i ett tidigare liv etc, etc.

Alltefter som politiken och kyrkan tappar mark, söker sig folket ner till spåkvinnans tält.

Om det var lite folk i din församling fredagen den 8 april kanske de var på Café Pan. Där var det fullt till sista plats. Ämnet var En kurs i Mirakel — en fruktansvärd skymf mot evangeliet och Kristus.

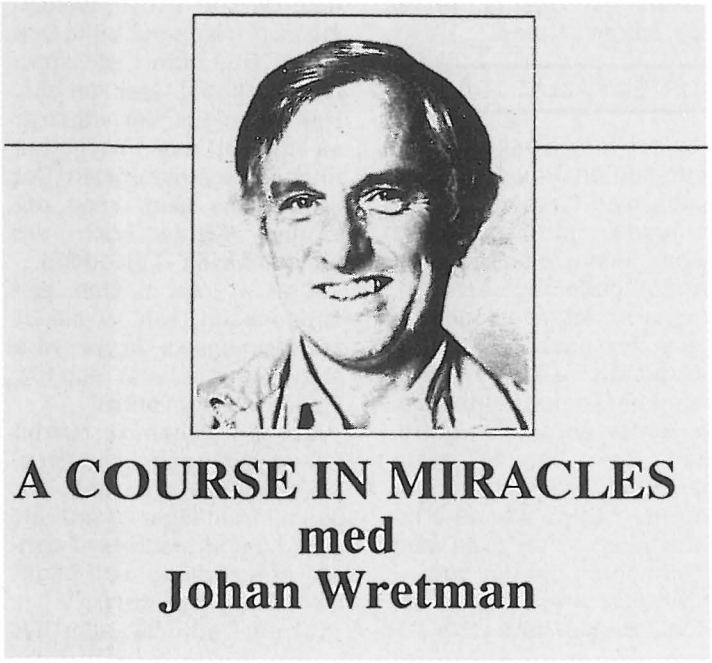
Det är det inledande anförandet i helgens stora weekend-konferens på Café Pan i Stockholm Ämnet är *A Course in Miracles*. Fredag, lördag och söndag skall ett hundratal människor fördjupa sig i detta budskap som "de stora mästarna är så angelägna om att föra ner till vår generation".

Vi sitter i ett stort rum två trappor upp ovanför Götgatsbacken. Salen som är avsedd för något hundratal är packad till bristningsgränsen. Många i kön utanför kom inte in. Människor sitter uppflugna på skåp, möbler och i fönsternischer. Luften är dålig. Men ingen tar notis om det. Koncentrationen är hundraprocentig. Många lyssnar andäktigt med slutna ögon och knäppta händer. De levande ljusen fladdrar och Johan Wretman, psykolog och terapeut, fortsätter introduktionen till helgens stora seminarium:

— Den unga kvinnan som mottog dessa budskap heter Helene Chapman. Hon läste alltså psykologi vid universitetet i New York. Hon är judinna och katolik men har inget större engagemang i någon religion.

— Hon vinnlade sig om att avhålla sig från all den flum och spekulation som omgav psykologin på 60-talet. Hon läste strikt vetenskapligt och därför är hon så trovärdig.

— Efter chocken i mötet på gatan blir hon mer och mer medveten om att rösten som nu ofta återkommer är en "mästare". Att det är *daimion* som talar. Och hon börjar skriva. Hon skriver och skriver i 7 år. — Resultatet blir *A Course in Miracles* en bok som idag säljs i stora upplagor utan någon som helst reklam. Och det är den vi skall fördjupa oss i här i helgen, säger Johan Wretman.

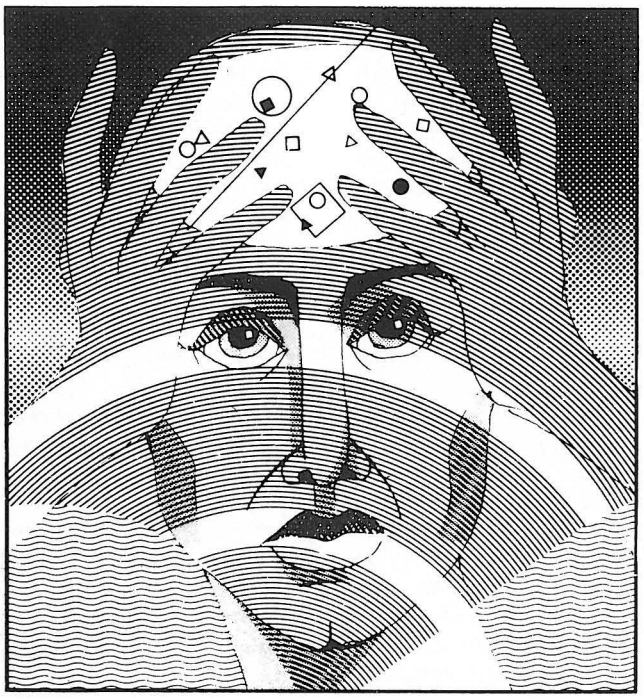

Kursen kostade 600 kronor och var fulltecknad sedan lång tid tillbaka. "Pan HelhetsCenter startade 1984 av fyra idealister för att kunna befrämja det nytänkande som idag sker över hela världen", står det i en presentation som man får i entrén. Förutom den mycket omfattande kursverksamheten driver man Café Pan, en vegetarisk restaurang som blivit samlingsplatsen för moderna sökare av allehanda slag. På anslagstavlor och snurrställ finns de mest häpnadsväckande erbjudanden:

Upplev scamanresor i ditt eget inre. Med trumma och skallra leder Henry oss vida-

Urgamla demonläror blir rumsrena i takt med att en akademisk elit erövrar dem.

Psykologen Johan Wretman var ledare för det helgseminarium där man presenterade budskap från "en ny Kristus".

THE SILVA METHOD

Nya frälsningsläror växer fram på hälsohem och helhetscenter.

re till vår inre vägledning. Eller Healing med händerna, Cirklar av ljus etc, etc. Vidare i Pans presentation: "Grundtanken i vårt arbete är den *holistiska tanken.* Dvs, att allt är sammanflätat och att allt vi gör mot denna livets väv gör vi även mot oss själva. Vad vi åsamkar jorden slår tillbaka mot själva mänskligheten".

Som vi ser har den flummiga meditationsrörelsen från 70-talet förfinats och kultiverats och engagerar i dag helt andra kategorier. Men inspirationskällan är densamma även om begreppen fått en mer tidstypisk och förförisk språkdräkt. Man talar om nätverk, sammansvärjning, healing etc.

Publiken den här kvällen är till största delen kvinnor i 25 till 40 års ålder. Alla är välklädda, verkar ytterst målmedvetna och ser ut att jobba med lärar- eller vårdyrken.

— Vad som förenar oss här i kväll, säger Johan Wretman, är vår intelligens. — Inte vårt problemlösande intellekt, utan denna vår tanke som söker helheten. Som förenar och överskrider gränserna.

— Vår tid är mogen för en omvärdering, säger han. — Och just vår tid har begåvats med mycket höga och kärleksfulla budskap från andra sidan.

— Vi måste därför lyssna — eller *öva* oss att lyssna — till dessa "intelligenser" som i vår tid predikar ett framåtskridande för mänskligheten som inte sker på bekostnad av livet eller vår miljö.

— Och vi måste lära oss lyssna och handla därför att vår planet är hotad! Och vår nästa, ja, allt liv.

— Jag tror också att vår generation har fått en ny chans att presentera Kristus, säger Wretman. — Att få presentera honom utan blod och död.

— Utan allt detta våld som bara skapar ångest, skuld och aggression hos oss.

— Ja vi får chansen, säger han, att nå fram till en ny gnosticism.

— För det var just gnosticismen som överlevde när kristendomen övergick till förtryckarreligion företrädd av en elit av påvar och kardinaler. Det är elitismen som fördärvat kristendomen.

Johan Wretman talar med klar och avmystificerad röst. Men stämningen är förtätad och pannorna glänser av svett.

— Den här kvinnan Helen Chapman har gett mig en helt ny tro, säger han. Kursen i Mirakel har förnyat mig. Jag känner mig urkristen!

— Vi möter många shamaner, mästare i tiden. Jesus är bara en av dem som fullbordat de tusenåriga kretsloppen. — Och jag vill säga att vi nu upplever en himmelsk forcering. Det brådskar för livet och vår planet är hotad.

Orden har en märkbar effekt. Överallt hörs mummel. Man nickar instämmande. Frågorna, uppmaningarna och svaren vi hör här på Café Pan denna kväll är inriktade exakt på de områden där folk rör sig med sina tankar och funderingar i vår tid. Det personliga och det globala lidandet, tomheten, ensamheten, ångesten. Allt som plågar människan i denna teknologins och materialismens tidevarv.

Jag väljer att lämna sällskapet i pausen. Efter ett halvt av sex kanske sju liknande möten. Jag går ner mot virrvarret på Slussen. Det är fredagskväll och berusade tonåringar drar fram i skränande hopar mot Gamla Stan.

De sista orden från psykologen och andeläraren ringer i öronen:

— Det är din inställning till det övernaturliga som är avgörande för din förmåga att ta emot...

Vi kan inte blunda för att denna nya form av religion är här för att stanna. Om den kommer att växa beror på om du och jag som kristna nu fattar vår tid på ett rätt sätt. Vi behöver en profetisk prioritering.

Medan kristenheten är fullt sysselsatt med hur man skall ha det med enheten samlas hundratals människor mitt i Stockholm för att höra om en Jesus utan blod och död.

Detta är ingenting annat än en sinnets och själarnas förberedelse för Antikrist. I denna mentala förberedelse är språket viktigt. Personligen stöter jag allt oftare på de nya begreppen som vi hörde nämnas på Mirakelkonferensen. Holism t.ex., som betyder helhetssyn. Det kommer från en orientaliskt inspirerad världsbild där tillvaron förklaras som ett enda stort samspel mellan olika andliga och materiella nivåer.

Nätverk, sammansvärjning (= andas tillsammans), healing möter oss allt oftare ute i samhället. Och allt högre upp i samhället. När ett företag numera ordnar kurser i s.k. personlighetsutveckling är språket och terminologin som hämtad från en kristen uppbyggelsekonferens.

För ett par år sedan skrev Veckans Affärer om en före-

forts sid 26

SE UPP MED SPRÅKET!

- Healing - positivt tänkande - helhetstänkande - inre ljus -

Söndag 24/4 kl 19
HEALING MED HÄNDERNA
(och pendel)
Cisela Edström-Wildes

HelhetsCentret

GRÄNSLÖS KONFERENS FÖR LÄNGTANDE
GUDS HÄRLIGHET TILL HELA MÄNNISKAN
KUSTHALLEN NORDINGRÅ 18-24/7 1988
Näringsliv, kreativitet, helande
TALARE: Roger Larsson, Linda Graaf-Bergl
Gunnar Olson, Kaj Serholt, Karl-Erik Lu
Barnarbetarteam.
Broschyr rekvireras från AGAPE BOKCE
SJÄLAND, 870 ?
0613-204 24

Ur kristen veckotidning

HÄLSA OCH HELHETSSYN
Gösta Birath, Professor em

Helhetscentret

VARNING för de nya luddiga frälsningsbegreppen som vi möter allt oftare. De representerar en ny människosyn och motsäger helt Bibelns frälsningslära som är förankrad i en ödmjuk efterföljelse av Kristus.

Det är också dags att skärpa uppmärksamheten när samma språk används både av psykiatriker, andeskådare och evangelister, både på meditationscenter och i frikyrkorna.

Man blir förvånad och förvirrad när man idag möter ”kristna” idrottsmän, artister och karriärister inom alla områden, som menar att de på ett bättre sätt når ut med evangelium genom att leva kvar i den gamla miljön och fortsätta sitt självförverkligande.

De som menar sig vara kristna och lever kvar i en ogudaktig miljö har förlorat evangeliets kraft och glädje.

Text: STINA FRIDOLFSSON

NYTT LIV — NY MI

I Bibeln möter vi ofta talet om frälsning. I gamla förbundet står Israels folk i konflikt med hedningarna. Och i många psalmer möter vi böneropet om att frälsas ur sina fienders hand. Vid närmare studium, märker man att frälsningen innebär något mycket mer. I Psaltarens första psalm prisas den salig som inte umgås med ogudaktiga och bespottare. Och vid fortsatt läsning av denna bönbok som är den gudfruktiga människans djupa, förtroliga umgänge med Gud, möter vi böner och lovsånger omkring möjligheter att bevaras från fräcka människor, osv. Frälsning innebär helt klart att avskiljas — helgas — *från* destruktiva krafter som äventyrar en innerlig, ostörd gemenskap med Gud.

I Nya Testamentet blir detta klarare uttalat. Jesus Kristus deklarerade att var och en som tror på honom, ska bli frälst. Och vi läser om hur lärjungarna tog språnget — de trodde på honom, och lämnade sin försörjning, sin borgerliga trygghet, och följde Jesus. *”Gå in genom den trånga porten”,* predikade Jesus, *”ty vid och bred är den väg som leder till fördärvet, och många är det som går på den”.* Han skärpte förkunnelsen ytterligare, och deklarerade: *”Jag är vägen, sanning och livet — ingen kommer till Fadern, utom genom mig”.* Vad innebär det då att tro på Jesus. Jesus fortsätter undervisa om att han är livets bröd:

” ’Jag är det levande brödet som har kommit ned från himmelen. Om någon äter av det brödet, så skall han leva till evig tid. Och det bröd som jag skall giva är mitt kött; och jag giver det, för att världen skall leva.’ Då tvistade judarna med varandra och sade: ’Huru skulle denne kunna giva oss sitt kött att äta?’ Jesus sade då till dem: ’Sannerligen, sannerligen säger jag eder: Om I icke äten Människosonens kött och dricken hans blod, så haven I icke liv i eder. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod, han har evigt liv, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen. Ty mitt kött är sannskyldig mat, och mitt blod är sannskyldig dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod, han förbliver i mig, och jag förbliver i honom. Såsom Fadern han som är den levande, har sänt mig, och såsom jag lever genom Fadern, så skall ock den som äter mig leva genom mig. Så är det med det bröd som har kommit ned från himmelen. Det är icke såsom det fäderna fingo äta, vilka sedan dogo; den som äter detta bröd, han skall leva till evig tid.” Detta sade han, när han undervisade i synagogan i Kapernaum.

Många av hans lärjungar, som hörde detta, sade då: ’Detta är ett hårt tal; vem står ut med att höra på honom?’ ” Joh. 6:51-60

Jagar mot målet

Jesus gjorde inte frälsningens väg lätt. Tvärt om, han pekade på svårigheterna, den nödvändiga försakelsen och processen att avskalas sina egna resurser, allt man själv kan berömma sig av, för att något sant gudomligt ska kunna skapas, födas och växa till i ens väsen.

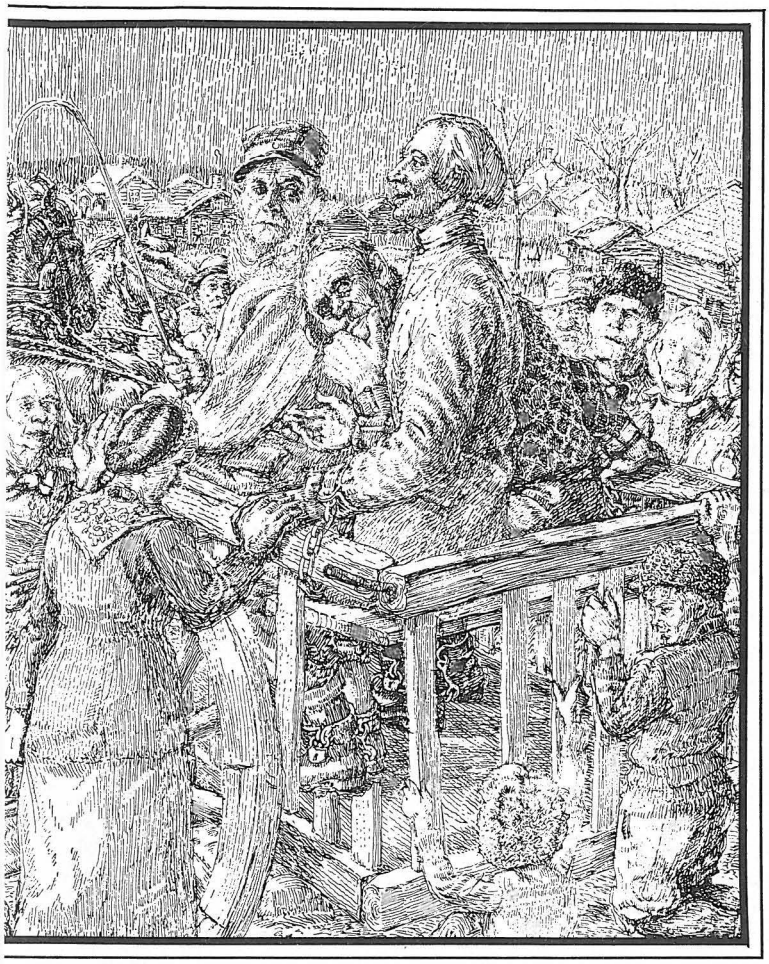
I Bibeln, och genom hela historien har vi exempel på människor som valt denna försakelsens väg, för att likbildas med sin frälsare, och så nå fram till målet. Den beläste och väl fostrade Paulus vittnade så här:

”Men allt det som var mig en vinning, det har jag för Kristi skull räknat såsom en förlust. Ja, jag räknar i sanning allt såsom förlust mot det som är långt mer värt: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. Ty det är för hans skull som jag har gått förlustig alltsammans och nu räknar det såsom avskräde, på det att jag må vinna Kristus och bliva funnen i honom, icke med min egen rättfärdighet, den som kommer av lag, utan med den rättfärdighet som kommer genom tro på Kristus, rättfärdigheten av Gud, på grund av tron. Ty jag vill lära känna honom och hans uppståndelses kraft och få känna delaktighet i hans lidanden, i det jag bliver honom lik genom en död sådan som hans, om jag så skulle kunna nå fram till uppståndelsen från de döda.
Icke som om jag redan hade vunnit det eller redan hade blivit fullkomlig, men jag far efter att vinna det, eftersom jag själv har blivit vunnen av Kristus Jesus. Ja, mina bröder, jag håller icke före att jag ännu har vunnit det, men ett gör jag: jag förgäter det som är bakom mig och sträcker mig mot det som är framför mig och jagar mot målet, för att få den segerlön som hålles framför oss genom Guds kallelse ovanifrån, i Kristus Jesus. Fil. 3:7-14.

Och om Mose, Israels störste hövding, läser vi:

Genom tron försmådde Moses, sedan han hade blivit stor, att kallas Faraos dotterson. Han ville hellre utstå lidande med Guds folk än för en kort tid leva i syndig njutning; han höll nämligen Kristi smälek för en större rikedom än Egyptens skatter, ty han hade sin blick riktad på lönen. Genom tron övergav han Egypten, utan att låta förskräcka sig av konungens vrede; Ty därigenom att han likasom såg den Osynlige kunde han härda ut. Hebr. 11:24-27

Vi märker alltså hur dessa

LJÖ

mycket ansedda och utbildade personer *valde* ett liv i försakelse, missförstådda och förföljda, just därför att de genom tron på frälsaren fått ett helt annat perspektiv på livet. En kort tids njutning här i världen var för dem ett tomt och värdelöst erbjudande, emot möjligheten att leva i evig gemenskap med den osynlige, härlige guden som de fått uppenbarad för sig.

Riv ner affischerna!

Vi har exempel i martyrhistorien, och en alls inte avlägsen väckelsehistoria i vårt eget land, på människor som hellre suttit i fängelse, gått i landsflykt och t o m låtit sig dödas, än ge avkall på sin tro. De visste ju att tron är frälsande. Och frälsningen är dyrbar.

Därför blir man förvånad, förvirrad och förolämpad när man idag möter "kristna" idrottsmän, artister och karriärister inom alla områden, som menar att de på ett bättre sätt når ut med evangelium genom att leva i denna miljö och fortsätta sitt självförverkligande. De kan inte ha mött min frälsare, som sa: *"Det må vara lärjungen nog, om det går honom som hans mästare"*, och *"Gån ick i ok tillsammans med dem som icke tro"*.

De som menar sig vara kristna och lever kvar i en ogudaktig miljö, har förlorat evangeliets udd, kraft och glädje.

Evangelium är ett glatt budskap, men det baseras på förkunnelsen *"Allt kött är gräs, och vissnar bort såsom blomster på marken"*.

Min vän, det finns en underbar frälsning. Men den är dyrbar, och tyvärr predikas

forts sid 31

En bärande vision

Text: KARIN WIDÉN

Under tiden förvarades Petrus i fängelset, men församlingen bad enträget till Gud för honom." Apg. 12:5

Vilken oerhörd situation Petrus befann sig i. Sexton krigsmän var av landets konung Herodes befallda att vakta honom där, inom fängelsets väl låsta och hårt bevakade portar, för att efter påsken draga honom inför rätta.

Hoppet syntes verkligen vara ute. Jakob var redan avrättad och flera andra i församlingen misshandlades svårt i denna av Herodes ledda förföljelse av de kristna. Varför skulle han, Petrus, benådas? Nej, naturligtvis väntade ett förfärligt straff denne nitiske Jesu efterföljare. Dock sker där i natten något högst förunderligt, som inte ens Petrus själv förstår förrän befrielsen är ett faktum.

En ängel träder in och lyser upp den mörka cellen med sitt sken. Stöter Petrus i sidan och bjuder honom att följa med. Strax faller de båda kedjorna från honom och han kan resa sig för att gå friheten till mötes.

Vad hade hänt? Situationen var ju totalt hopplös.

Jo, det fanns ett mäktigt vapen som varken konung Herodes eller hans krigsmän hade räknat med. *"Församlingen bad enträget till Gud."* För detta vapen fick kedjorna ge vika, och den väldiga järnporten påbjöds öppna sig för att bereda väg för Petrus och den ängel som Gud sänt till hans omedelbara hjälp.

Den sargade och hårt ansatta församlingen *"bad enträget till Gud"*. Det gav lösningen på den kaotiska situation som var rådande. Vilken annan tillflykt hade hon i en mot henne fientlig värld? Vilken instans fanns att vända sig till? Ordern om fängslandet, ordern om misshandel och avrättning, hade gått ut från landets konung. Hon, församlingen, var nu totalt och fullständigt utlämnad, ensam och övergiven.

Vad höll henne stark och ståndaktig under tider då hotande och tungt beväpnade krigsmän, under lynchstämning stod vid dörren för att släpa ut ännu en broder, ännu en syster till ett okänt öde? Vad var motivet till denna hennes beslutsamma viljehandling, att inte låta sig lockas av reträttvägen, den att avsäga sig tron på den uppståndne?

Hon såg bortom. Hon såg staden, med den uppståndne Herren som Konung. Med en levande och bärande vision kunde hon härda ut. Hon hade en Gud, en Fader i himmelen att vända sig till och det var hennes hjälp i nöden.

Vår tids ondska yttrar sig måhända i andra former men är dock identiskt väsenslik dåtidens.

Herren Jesus Kristus längtar efter en alltmer djup och innerlig gemenskap med församlingen och den enskilde. Hans dags tillkommelse, den stora och härliga, står för dörren och brudgummen går för att möta den troget vakande och väntande som nu står där i aftonskymningen med oljelampan fylld och tillreds.

Broder, syster, stäm möte med honom i bönekammaren. Avskilj tid för det här li-

forts sid 27

detta, läto de döpa sig i Heren Jesu namn. Och när Paulus lade händerna på dem, kom den helige Ande över dem, och de talade tungomål och profeterade."

Det är tre olika tillfällen med olika tidsrymd emellan och alla tre är de s a s initialskeden i församlingens historia. De är olika varandra. I första fallet är det en grupp människor som är tillsammans i medveten bön. Endräktigt församlade, med en speciell motivation att stanna kvar och vänta på det som Jesus lovat. På Jesu direktiv var man tillsammans och bad endräktigt. Under det att man bad, så skedde andeuppfyllelsen enligt det löfte Jesus hade givit. De fick uppleva det som de inte kunnat föreställa sig hur det skulle gå till. De kunde inte tänka ut, att så här skall vi göra under pingstdagen. Jesus hade inte sagt, att det skulle ske på pingstdagen och inte hur det skulle gå till. Ingenting avslöjade han. Helt plötsligt är det som en våldsam storm hade gått fram, dånet hörs i hela stan. Man får se tungor av eld, som fördelar sig över varje individ. Vad hände? Det blev formligen en explosion. Alla undantagslöst blev uppfyllda av denne helige Ande, av Gud själv, och började tala andra språk, eftersom Anden ingav dem att tala. De var fullständigt medvetna, inte bortkollrade människor, utan Anden ingav dem att tala.

De betedde sig så konstigt

Men de betedde sig så konstigt. Den första chocken hade gått över och man började fundera. Det fanns de som var förundrade, de sa *"Äro de icke galiléer, alla dessa som här tala? Huru kommer det då till, att var och en av oss hör sitt eget modersmål talas?" "Alla höra vi dem på våra egna tungomål tala om Guds väldiga gärningar. Så uppfylldes de alla av häpnad och visste icke vad de skulle tänka."* De blev förvirrade, detta var någonting fullständigt okänt och nytt för dem. Man funderade vad det här kunde betyda.

Men några drev gäck med dem, hånade dem, och sa att de var fulla av sött vin. De kunde inte komma på någonting annat. Det måste ju finnas en naturlig förklaring. Men Petrus sa: *"Det är icke så som I menen, att dessa äro druckna; det är ju blott tredje timmen på dagen, nej, här uppfylles det som är sagt genom profeten Joel."* Han förklarade och undervisade. Resultatet blev: *"Bröder, vad skall vi göra för att undgå det straff som drabbar dem som inte handlar i överensstämmelse med det som Gud har sagt? — Omvänd er, svarar Petrus, låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse, då skolen I såsom gåva undfå den helige Ande. Ty eder gäller löftet och edra barn, jämväl alla dem som äro i fjärran, så många som Herren, vår Gud kallar."* Så var det på den "första pingstdagen".

När vi kommer till Kornelii hus några år senare är det samme Petrus som är huvudaktör. Gud hade sagt till Kornelius att skicka några män till Joppe, till Simons hus, han som bodde vid havet. Där finns en man som beder. Skicka bud efter honom, han skall tala ord till dig varigenom du skall bli frälst. Apg.11:15. Vad hände när Petrus befann sig på taket medan han väntade på att maten skulle bli klar? Han fick en uppenbarelse. Det kom en stor duk ner ifrån himlen och där fanns alla möjliga djur, både rena och orena djur och en röst sa: "Slakta och ät". Nej, ingalunda skulle något sådant vidkommas mig, svarade Petrus. Jag har följt lagarna tidigare, och kan inte bryta det p g a en uppenbarelse. Tre gånger skedde detta. Då knackade det på dörren därnere. Männen som kom sade: "Petrus, du måste följa med till Kornelius uppe i Cesarea. Han följde dem till Cesarea och han hade inte mer än börjat tala så föll den helige Ande över alla dem som hörde hans tal. Nu var det annorlunda än i Jerusalem. Här fanns inget dån, inga eldstungor, utan Petrus stod i ett litet rum och talade då den helige Ande föll. Hur kunde de veta att den helige Ande föll över dem? Jo, de hörde dem nämligen tala tungomål och storligen prisa Gud. De troende männen som hade kommit dit med Petrus blev uppfyllda med häpnad över att den helige Ande hade blivit utgjuten jämväl över hedningarna såsom en gåva åt dem.

Om vi så går vidare i texten ser vi att Petrus sannerligen fick svara för sig när han sedan kom tillbaka till Jerusalem. Församlingen, bröderna, ville verkligen veta hur det låg till.

"När jag hade börjat tala, föll den helige Ande på dem alldeles såsom det under den första tiden skedde med oss," säger Petrus. Han kände igen hela händelseförloppet. "Och då kom jag ihåg Herrens ord. Hur han hade sagt: Johannes döpte med vatten men vi skall bliva döpta i helig Ande och då Gud hade givit samma gåva som åt oss som hade kommit till tro på Herren Jesus Kristus. Hur skulle då jag kunna sätta mig emot Gud?" Och det kunde givetvis inte de andra heller.

Det tredje tillfället är när Paulus är på sin tredje missionsresa. Han är i Mindre Asien, (nuvarande Turkiet) och kommer så till Efesus. Han träffar några lärjungar där som hade fått undervisning av Apollos. Det första Paulus gör är att fråga lärjungarna om de fått den helige Ande, när de kom till tro. "Nej, vi har inte ens hört att den helige Ande är given". Det var ingen stor skara, det var vid pass tolv män. "Vad har ni blivit döpta med för dop?" undrar Paulus. "Med Johannes döpelse", svarade de. De var alltså födda på nytt, de var lärjungar. Apollos hade undervisat dem, men de hade ett litet mått av kunskap. De visste inte att den helige Ande hade blivit given. Då undervisade Paulus dem. Och det var inga tröga individer aposteln hade att göra med. När de hade hört Paulus, lät de döpa sig i Herren Jesu namn, och de talade tungomål och profeterade. Apg.19:5-6

På pingstdagen var det ett dån, i Cesarea var det bara ett tal, och i Efesus föll den helige Ande över lärjungarna när Paulus lade händerna på dem. Detta är en beskrivning av hur det gick till i den första församlingen. När Anden uppenbarade sig i de olika initialskedena, ser vi att alla började tala i tungor. Så som ett tecken på att det hade skett någonting. Nu visste lärjungarna verkligen att Anden var given. De hade fått ett bevis på Andens närvaro.

Talade eftersom Anden ingav dem

Vi ser i dessa tre fall att det inte handlade om deras egna tankar. Det var inte deras egna idéer, utan de talade eftersom Anden ingav dem att tala. Det är Anden själv som talar genom människorna.

"Vad som gäller dem som har andliga gåvor, så skall jag nu förklara det för er," säger Paulus. I Kor. 12 möter vi själva principen för gåvorna, i det 13:e kapitlet kärlekens fundament, innehåll och substans och i 14:e kapitlet förklarar Paulus för korintierna hur man använder gåvorna som är givna åt de enskilda människorna, i församlingen. Hur man på rätt sätt skall kunna utnyttja dem. Det är många kristna människor som upplever motsättningar om vad som menas. Man har kunnat acceptera att Anden är livgivare, men har svårt att förstå att Anden också är kraftmedlare. Det blir motsättningar ibland människor och mot människor, därför att man inte förstår och har för lite kunskap om vad Anden representerar. Det resulterar i att människorna börjar driva gäck, de börjar hata de människor som gjort dessa erfarenheter. Så har människor agerat under hela församlingens historia.

Vad är det då som gör detta så angeläget att satan till varje pris inte vill att människor ska få tag i det. Vad är det som är vårt problem? Vad är de flesta församlingarnas problem idag? Det är definitivt inte korintierförsamlingens problem. Hur var det i Korint? För det första stod de i fråga om kunskap inte tillbaka i någonting och inte heller i fråga om någon nådegåva. Apg. 1:5-7. Alltsammans fanns i ett rikligt mått i Korintierförsamlingen. När de kom tillsammans till gemensamt möte var det som en flod hade strömmat fram, för då började alla att tala i tungor på en gång.

Men det är väl inte vårt problem att vi talar för mycket i tungor, eller att vi kommer i extas när vi kommer tillsammans. Problemet är ju att vi är för stilla när vi tillbeder. Likgiltighet och kalla hjärtan är våra problem. Vi kan inte överföra de tillrättavisningar som Paulus har till korintierna på oss själva, för det är inte en adekvat situation. Jag tror att vi måste gå tillbaka till Apostlagärningarna, för att se vad som skedde när den he-

forts sid 28

Första PLATSEN

Jag längtade efter att tjäna Herren,
men ack, jag blev ställd åt sidan
Från arbetarnas jäkt där skördens fält är så vita
De var få, ja, få i antal
och jag kunde inte förstå
varför jag skulle vara onyttig
Det var ej som jag ville se det gå.

Jag längtade efter att tjäna Herren,
ett verkligt behov jag kände
För mig var det lätt att arbeta,
men o, så svårt att vänta
Att ligga helt stilla och lyssna
medan sången nådde mina öron
Ljudet av de flitiga arbetarna
var allt jag kunde höra

Jag längtade efter att tjäna,
blott att tjäna Herren
Men han ledde mig till en öde plats
där vi stannade för att vila
Hans ögon såg ner i mitt ansikte
så fyllda med mild anklagelse
Det fyllde mig med stor förvåning
Trodde han att jag missunnat honom mina tjänster
eller att jag räknat det som uppoffring?

O, Herre, jag önskar att tjäna,
blott att tjäna dig
Det är så få arbetare
Jag brukade be: Sänd mig ut till fälten"
jag önskar inte att vila
Bedjande böjde jag knä vid hans fötter
Skamsen såg jag in i hans blick
Mitt barn, sa han, vet du inte att
din tjänst betyder ingenting utan din kärlek?

Jag längtade efter att tjäna,
att tjäna min Herre,
Detta var min högsta önskan
Det blev en plåga
Då sökte jag honom som jag har kär
Men där på den ensliga och öde platsen
borta från jäktet och besvären
gick det långsamt men klart upp för mig
vari mitt stora misstag låg.

Mitt sinne var så fullt av att tjäna, bara tjäna
jag hade drivit bort från honom själv
och han längtade efter det känsliga samvetet
från hjärtat ett rent ackord
Men jag sökte och fick förlåtelse
medan mina ögon var fulla av smärta och skam
Och nu, även om hans arbete alltfort är dyrbart
är den första platsen i hjärtat HANS

Okänd författare

DRÅPSLAG MOT VÅRA BRÖDER I VÄSTINDIEN

Domen mot Artemio, Roa och Marcelino fastslås i appelationsdomstolen, trots att den som begått mordet, själv erkänt.

Så var det då dags för rättegång igen, för vilken gång i ordningen är svårt att hålla reda på — någonstans mellan 90 och 100 är realistiskt att tala om. Det ovanliga denna gång var att Artemio, Roa och Marcelino kom utan handbojor. Det talade om framgång tyckte vi, likaså att civilpartens advokat inte anlände till rättegången. Det enda närvarande vittnet var Feliz Cuevas som i brev tidigare bekänt att han tillsammans med en annan i terroristorganisationen Los Trinitarios begått dådet våra vänner suttit fängslade i 13 år för.

Ingen tog notis om honom till att börja med och han hånades öppet framför allt av åklagaren. Cuevas svarade klart och distinkt på frågorna och hans vittnesmål, tillsammans med gamla polisförhör och tidningsartiklar, talade för sanningshalten i vad han sa.

Sedan lästes förhörsprotokoll på ett 30-tal vittnesmål upp. Ingen hade egentligen sett särskilt mycket utan man torgförde mestadels vad man hört. Åklagaren tröttnade på det meningslösa läsandet men försvaret hävdade att det var bra att rätten fick höra vad som legat till grund för att de tre ex-militärerna ansetts skyldiga.

Timme efter timme tvingades vi lyssna till monoton uppläsning som rymde motsägelser, uppenbara lögner eller hörsägner. Ett mord begås med 20 personer som åsyna vittnen. Alla visste vem som begått brottet eftersom det var den allmänna uppfattningen. Att beskrivningen av kläder, etc var detaljerad framgår av att det var lika många färgsammansättningar och mönster på brottslingarnas kläder som antal vittnen. Att klockan var åtta på kvällen då det tropiska mörkret var ogenträngligt, gjorde inte saken mer trovärdig. Inte ens en gatlykta kan ge så mycket ljus att man kan uppfatta allt vittnena enligt poliskontroll uppger sig ha sett. Målet drog ut på tiden och ajournerades till fredag då civilpartens advokat helt överraskande uppenbarade sig.

Kortfattat uttryckt: två dagars rättegång resulterade i ett bekräftande av samma dom. Det finns inte ord nog starka att ta till för vad som skett. Åklagaren spelade på känslor, likaså civilpartens advokat Baez (en del av försvaret) hade någon historisk exposé med diktläsning där kontentan var att ett poli-

forts sid 27

VÄRLDEN ROPAR...

forts fr sid 21

tagskonferens under mottot Levande företag: — Högteknologin födde en ny väckelserörelse — New Age. Många samhällstoppar deltog i dessa väckelsemöten. New Age har många vittnen i tiden. Skådespelare, politiker eller affärsmän med hela världen som arbetsplats talar öppet om *nätverket.* Dessa vittnar om hur de överallt mött människor som de upplevt en märklig gemenskap med och som talar "samma språk".

Det är heller ingen tillfällighet att vid en tredagars satsning på friskvård nyligen i en svensk storstad var flera sessionsrum helt reserverade för indisk religion, TM, healing mm. Ting som för bara ett par år sedan skulle klassats som mentalt ohälsosamma.

En ny människosyn

I våra landsting, ja, i hela vård- och utbildningssektorn öppnas det alltmer för en ny människosyn. De urgamla demonlärorna blir således rumsrena i takt med att en akademisk elit återerövrar dem!

När Johan Wretman talar om shamaner och demoner är det ingen som fnissar eller ruskar på huvudet i protest därför att en alltmer preparerad mänsklighet blir alltmer receptiv för det övernaturliga. När man på Pan HelhetsCenter eller någon annan av de otaliga kursgårdar som växer upp överallt i landet talar om "att utveckla det positiva inom oss så att vi kan vara med och förmedla ett helande budskap", ligger ju detta snubblande nära den förkunnelse som framgångsteologin predikar, och som just nu drar skaror av väckelsekristna till sammankomsterna. Situationen är ju egentligen skakande och medan den förfinade kristenheten höjer sitt anatema över punkrock och videovåld smiter demonlärorna in via studieförbund och hälsohem.

Men, ära vare Gud, än är det inte försent att predika den korsfäste och uppståndne Kristus.

Kære vän, som läser detta, Jesus föddes till den här jorden för din skull. Han korsfästes och uppstod för att du skulle bli befriad från synden och skulden. Detta är en verklighet!

Om vi läser apostlagärningarna ser vi att även tiden för kristendomens frambrytande var fylld av ockulta inslag. Krigen och sammansmältningen av olika kulturer i främre orienten skapade många märkliga läror. En av dem var gnosticismen.

Alla människor vid den tiden trodde mer eller mindre på själavandring, astrologi etc, vid sidan av den allt omfattande kejsarkulten.

Men den första församlingen hade ett oerhört vapen i bekännelsen; Jesus är Herre. Jesus hade övervunnit dessa olika makter. Man förnekade inte en ond andevärld. Men Jesus var Herre! Och det tillhörde den urkristna församlingens vardag att vara med och driva ut dessa makter och befria individen.

Ordning i kaos

De olika breven i Nya Testamentet är i mångt och mycket stridsskrifter där apostlarna tar upp kampen mot de olika läror som försöker återta sina offer — människorna — eller få insteg i församlingarna. Därför är Nya Testamentets brev vår tids viktigaste budskap som bringar ljus i mörkret och ordning i kaos.

I Nya Testamentets sista bok presenterar sig Jesus för den fängslade och landsförvisade Johannes: *Jag var död, men se, jag lever i evigheternas evigheter och har nycklarna till döden och dödsriket.*

Och Johannes säger om Jesus: *Se, han kommer med skyarna, och allas ögon skola se honom, ja och deras som hava stungit honom; och alla släkter på jorden skola jämra sig vid hans åsyn. Ja, amen.*

SHALOM ISRAEL

forts fr sid 13

där judendomen sågs ersatt av kristendomen.

Detta är egentligen ett fruktansvärt uttalande. Vi kanske såg debatten om Radio Islam och antisemitismen som något som flimmrade förbi i nyhetsströmmen. Juden Narrowe kände iskylan, såg avgrunden mitt i det trygga svenska folkhemmet.

Som kristna har vi ett oerhört ansvar för judarnas lidandeshistoria. Inte bara på 1000-talet. Om vi går tillbaka till 1400-talets Spanien och inkvisitionen ser vi hur romkyrkan jagar och tvångsdöper judiskt troende i tusental. De som ändå försökte hålla lagen i smyg, de som vägrade äta fläsk, som bytte lakan i sängarna före sabbaten och även tände ett ljus inför sabbaten, dödades av Roms representanter. De som konverterade till kristendomen kallades *marranos.* De levde som levande döda generation efter generation i 500 år.

Men även den reformerade kyrkan visade prov på antisemitism. Den engelske författaren Malcolm Hay skriver i boken Thy Brothers Blood: — Luther försåg Hitler med många passliga texter till sitt utrotningsprogram. 'Ett i sanning ont ting, skrev Luther, är dessa judars existens, dessas som i fjortonhundra år, varit och ännu är, vårt plågoris, vårt lidande, vår olycka. De är ingenting annat än djävlar.' skrev alltså Luther. Visserligen tog man tillbaka en del av denne mans utgjutelse vid Lutherska världsfederationens 500-års jubileum: Luthers ... våldsamma angrepp på judarna måste erkännas med djup smärta ... hette det i ett uttalande i Stockholm 1983. Detta gjorde även ett djupt intryck på judarna över hela världen, skriver den judekristne förkunnaren Shlomo Hizak i sin bok Bygga eller rasera.

Vi måste tillägga att den del av kristenheten som i historien gått under benämningar som sekterister eller kättare ofta, mycket ofta, delat judarnas öden i ett Europa präglat av två maktgalna kyrkors kamp om själarna.

Historien är alltså våldsam, men framtiden — den profetiska framtiden utlovar ingen nedtoning av konflikten. Herren själv har förlagt slutstriden, den i Bibeln beskrivna uppgörelsen mellan ljus och mörker, just till Israel och Mellanöstern. Därför måste vi i vår förkunnelse alltid påminna vår samtid om det *gudomliga i judarnas närvaro i Palestina.* Och det gudomliga i det som hände när Israel blev en ny stat 1948.

Denna slutuppgörelse är i dag i sin begynnelse och den stegring av våld och problem som du och jag möter bara genom att följa med i massmedia, är bevis för att något stort är på gång. Vi läser om AIDS, miljöförstöring, kärnvapenhot, familjeupplösning och narkotikans gissel. Men även om en alltmer överhettad börsmarknad. Allt detta kallar bibeln för *födslovåndorna.* Vår tidsålder skall en dag se sitt slut. Värkarna har redan satt igång — en ny civilisation skall födas! Israel och Kristi församling står i denna slutuppgörelse mitt i händelsernas focus.

Jesus lämnar den här världen med ett löfte om att komma tillbaka. Detta sker i två etapper. Först skall han hämta hem sitt folk. De skall ryckas upp i luften honom till mötes. Jesus skall förenas med sin församling; Lammets bröllop. Då kommer den i Bibeln förutsagde Antikrists tid på jorden. Så skall Jesus komma en andra gång. Efter sju år och då *med* sin församling, för att börja sin tusenåriga regering i Jerusalem.

När Jesus sitter på Oljeberget och samtalar med lärjungarna om vad som skall föregå dessa oerhörda ting tar han ett träd som liknelse. Ett fikonträd. Detta träd symboliserar den judiska nationen. Det politi-

ska Israel. Detta är mycket viktigt. (Olivträdet har sin symbolik, liksom vinträdet sin.)

Jesus säger alltså i Matt. 25: *Ifrån fikonträdet* (Israel i politiken) *mån I här hämta en liknelse. När dess kvistar begynna att få save och löven spricka ut, då veten I, att sommaren är nära. Likaså när ni ser allt detta* — d v s alla de födslovåndor och globala problem vi läste om ovan och som Jesus talar om i början av kap. 24 — *när ni ser allt detta då kunne I ock veta att han* — *Jesus* — *är nära och står för dörren.* I nästa vers säger Jesus: *Sannerligen, sannerligen säger jag eder, detta släkte skall icke förgås förrän allt detta sker.*

För det första vill jag nu hänvisa till de framstående bibeltolkarna vi har i tiden att alla dessa menar att fikonträdets begynnande knoppning som Jesus talar om i vers 32 *är* staten Israels återupprättelse 1948! Som vi vet av historien gick den judiska nationen under redan år 70 efter Kristus.

Men den 14 maj 1948 klockan 5 på morgonen när David ben Gurion läser upp självständighetsdeklarationen då bryter en ny tid in över vår värld, Jesus säger att hans andra tillkommelse då är mycket nära. Guds rike kommer!

Jesus talar här också om detta släkte. Ett släkte i Bibeln är omkring 40 år — en generation. "Detta släkte" — som upplever fikonträdets knoppningstid skall i sin livtid få uppleva att Guds rike kommer. Enligt alla dessa bibellärare jag hänvisade till, flera av dem professorer i eskatalogi, är alla tecken som Bibeln sätter i samband med Jesu tillkommelse, uppfyllda. Vad som nu skall ske är församlingens uppryckelse!

Då kommer Antikrists tid. Han får sju år på sig. Han kommer att bli regeringschef över tio europeiska nationer som i "ändens tid" skall sluta sig samman. Och detta är ju helt klart i dag i gemenskapen EG. Antikrist (mot Jesus) skall till en början tala milda ord, han skall snärja folken och bringa ordning i vårt kaos. Inte minst skall han få ordning på världsekonomin genom en enda världsvaluta. Han skall också ge Israel fred — en falsk fred. Fred är nämligen Antikrists stora propagandanummer. Han talar om en falsk, global fred alldeles innan slutkatastrofen. Antikrists fredsrörelse ser vi över allt i dag. Inom New Age rörelsen, i frikyrkorna, i miljörörelsen talar man om fred. Även i Rom och Moskva.

Men när Antikrist har regerat halva tiden av sina sju år, den konstruktiva och diplomatiska perioden, kommer tre och ett halvt år av nöd och krig. En världsbrand förlagd till Mellanöstern som kommer att bli den värsta i mänskligheten historia. Sedan kommer Jesus! Han kommer och sätter sina fötter på Oljeberget och skall avblåsa striden på jorden. Det skall bli FRED i tusen år. Kristus skall då regera *med* sin församling som han vann på Golgata.

Jesus varnar ofta för falska fredsapostlar. Han varnar för små antikristliga charlatanер som samlar folk omkring sig och ger dem det budskap de vill höra. Frågan är ju vad som är sanning. Jesus får i Bibelns sista bok rätten att öppna den gudomliga bokrulle där vår jords öde finns upptecknat. Honom måste vi tro på och inspireras av.

Alltså en generation efter fikonträdets knoppning — Israels upprättelse 1948 — kommer Herren att gripa in i storpolitiken. Vi lever 1988 och jag har en känsla av att vi, du och jag, lever i en nådatid. Situationen i världen är ohållbar. Situationen i Israel är ohållbar. Och situationen inom kristenheten är ohållbar. Men en väg är fortfarande öppen i dag i maj 1988, det är bönens väg. Och vi ber för Israel, för världen, för församlingen, med ett böneord som vi lärt, nämligen — Maranata — Kom Herre Jesus!

BOKNYHET!

NÅGRA BOKRUBRIKER:
- Nya lagar
- Ett angiverisystem
- Den pålitligaste kunskapskällan
- Den förädlande smärtan
- De verkliga bovarna
- En onödig och skadlig lag
- Väckelsekristendomens uppgift
- Den övergripande rätten
- Rehabilitera familjeinstitutionen
- Uppbrott och uppgörelse

Pris 52:-kr (+ porto)

SVERIGE 1988
BIBLISK FOSTRAN – ETT LAGBROTT?

För åsikterna i denna bok framförda i närradioprogram, står ARNE IMSEN åtalad. LÄS och DÖM själv!

Ordertel: **08-98 28 10**
Inform tel: **08-98 56 83**
Box 20134, 161 20 Bromma

VÄCKELSEKRISTEN FRONT
EN DIVISION AV NYA PILGRIMSTJÄNST

EN BÄRANDE...

forts fr sid 23

vet med Honom själv. Var delaktig i församlingens bönekamp som är ett odiskutabelt och ojämförbart vapen i en mörk och ond värld. Kedjorna ska falla och järnportarna öppnas för att bereda väg åt den förut fjättrade som nu får se frihetens ljus.

Snart brister skyn och församlingen hemförlovas i härlighet, för att möta Jesus. Amen!

DRÅPSLAG MOT...

forts fr sid 25

tiskt brott begåtts.

Portorreal var enligt mitt förmenande lysande där han smulade sönder anklagelserna mot våra vänner med god hjälp av Odalisis — också han medlem i kommittén för mänskliga rättigheter.

Varenda tänkande och kännande människa borde och kunde inse att "fångarna" var oskyldiga. Så inte rätten som ju dömde till samma straff som underrätten *utan motivering eller domsskäl.*

Våra vänner Artemio Roa och Marcelino var klart tagna av domen, liksom givetvis vi andra, men de är beredda att överklaga och kämpa vidare. Arne Imsen kommer att ha mycket att göra med skrivelser till olika instanser — Högsta Domstolen och FN. Inte för att argument biter på rättens ledamöter som väljs politiskt och följaktligen har sina direktiv. Vilket bevisar hur rätt advokaterna hade som talade om politiskt brott.

VÅR BÖN OCH TJÄNST...

forts fr sid 24

lige Ande föll över människorna. Måste vi göra som de i Jerusalem, d v s vänta? Eller kan det ske som i Kornelii hus, Anden föll medan Petrus talade? Måste vi lägga händerna på dem för att det skall ske? Eller måste vi kanske använda alltsammans. Hör någon budskapet måste han ta ställning till det. Vi upplever att Guds ord träffar våra hjärtan. Vi kan då förskjuta det eller börja driva gäck.

Börjar vi håna, då kommer också avsöndrandet. Tar vi däremot emot budskapet, skapar det en längtan i våra hjärtan. Detta måste vi ha tag i. En medveten strävan att börja läsa och söka. Med andra ord, vi väntar och förbidar på det som är utlovat, att det kommer att ske. Jag har väntat så länge, säger en del, utan att något har skett. Ja, men det beror inte på Jesus. Anden är given, den är utgjuten, och det skedde en gång för alla.

Få kraft att bli Jesu vittne

Det står ingenstans att anden har farit upp till himlen igen. Anden är given till församlingen för hela den period som nu gäller, den s. k. nådens tidshushållning. Anden kommer att lämna jorden tillsammans med församlingen den dag Jesus kallar församlingen hem från jorden. Nu är anden närvarande i denna tidsålder. Det är den kraft som församlingen har fått sig given för att kunna tjäna Jesus.

Vi har kanske gjort den förstahandserfarenheten att vi har blivit döpta i den helige Ande. Vi har gjort en verklig upplevelse, ty vi blev döpta i anden och började tala i nya tungor. Nu säger en del moderna pingstpredikanter att det kan "knyta" sig på ett eller annat sätt, när man gör det svårt och besvärligt, och inte når fram till målet, att man då inte är värd någonting. Då blir det fel. Men andeuppfyllelse är inte målet i och för sig, utan det är medlet genom vilket Gud kan använda oss. Nu har Jesus sagt att ni ska bli döpta i den helige Ande och eld.

Det första Jesus säger när han börjar sin tjänst, och det sista han säger innan han far upp till himlen, är att de ska bli döpta i den helige Ande. Det måste vara en angelägenhet. Men vem gäller nu detta? Det gäller alla människor, ty förutsättningen är att anden har fått ge liv. Man måste vara född på nytt för att sedan kunna göra den erfarenheten och upplevelse, att man blir döpt i den helige Ande, och som bevis på Guds Andes närvaro får tala i tungor. Men detta är ändå bara inkörsporten, till något som Gud vill använda oss till. Det är en sak som vi ska lägga märke till. Vad är det primära syftet med att man blir döpt i den helige Ande och börjar tala i tungomål? Jo, det är att få kraft att bli Jesu vittnen. Det är det första och det viktigaste.

I Apg. 4 beder församlingen: "Giv dina tjänare att de med all frimodighet må förkunna ditt ord". "När de hade slutat att bedja skakades platsen där de var samlade och de blev alla uppfyllda av den helige Ande och de förkunnade Guds ord med frimodighet." Det står inte att de talade i tungor, men de blev åter uppfyllda med den helige Ande och förkunnade Guds ord med frimodighet. Petrus och Johannes hade blivit häktade och inkastade i fängelse. Vännerna var samlade och funderade på hur de skulle göra. De hade hört hotelserna att de t.o.m. kunde bli dödade om de fortsatte att predika om Jesus. "Se till deras hotelser och giv dina tjänare att de med all frimodighet må förkunna ditt ord." Det heter vidare i 13:e versen: "Och med stor kraft frambar apostlarna vittnesbördet om Herren Jesu uppståndelse."

När Paulus blev frälst sade Ananias till honom: "Jesus har sänt mig...för att du skall få din syn igen och bliva uppfylld av helig Ande". När han hade bett med honom, fick Paulus sin syn åter, han stod upp och lät döpa sig och strax började han predika i synagogorna om att Jesus var Messias. Hela tiden handlade det om att de skulle bli vittnen. Det primära syftet är inte att tala i tungor, utan det är att bli fylld med den helige Ande. Vad händer när man blir fylld med den helige Ande? Tungomålstalandet är endast ett tecken på att någonting har skett. Alltså är inte själva tungomålstalandet märkvärdigt eller speciellt i den meningen. Det är ett tecken för dem som inte tror, säger Paulus.

Vi har fått liv genom Anden

Men vad är det som händer i människan när anden faller? Jo, det är ett överflödsmått av anden som kommer till oss. Vi har fått liv genom anden, men nu handlar det om ett överflöd av samme ande. Vad är anden mera? Anden är Gud och Guds innersta väsen är kärlek. Alltså är Guds kärlek utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande.

Att bli döpt i den helige Ande, är också att bli döpt i eld. Elden värmer, men vi vet också att elden förtär. Det finns något hos oss som elden måste förbränna, och bryta ner, för att det ädla ska komma fram. Jag tror att det mest angelägna idag är att bli uppfylld av den helige Ande.

Ett bad i den helige Ande, till förnyelse. Just denna uppfyllelse förändrar synsättet, vår tanke och våra hjärtan, och det är nödvändigt. "Det som är fött av kött det är kött, det som är fött av ande det är ande. Nu har vi att tyda andliga ting för andliga människor och det är anden som uppenbarar Guds hemligheter. Det är anden som utrannsakar." Det är det vi behöver uppleva i ett större mått. Att vi kommer bort ifrån de negativa ting som vi möter hos alla. Det beror på den onda naturen, köttet är ständigt närvarande. Det är ingen som blir kvitt ifrån den. Men igenom anden kan man döda kroppens gärningar. Vi kan inte med vår logik, våra känslor eller med vårt förstånd motarbeta effekterna eller missförhållandena. Det måste till den helige Andes kraft som bränner upp och sedan lyfter upp oss. Anden inte bara förbränner, den smälter oss också samman.

Tillbedja i Ande och sanning

Paulus visar att när det gäller tungomålstalande har det en speciell funktion i tillbedjan. Tillbedja i ande och sanning. Det är en hemlighet för den som talar tungomål. Han talar inte för människor utan för Gud, hemlighetsfulla ord i andehänryckning. Det handlar om det personliga bönelivet, och då kan man använda tungomålstalande. Vi ska tillbedja i anden och vi ska lovsjunga i anden. Vad handlar det om, annat än att använda tungomålstalande. Vidare när vi inte vet vad vi ska bedja om, så kommer anden vår svaghet till hjälp. Då manar den med outsägliga suckar.

Vi ser att i första hand är det i bönetjänsten och i evangelisationen som vi är beroende av att vara uppfyllda av den helige Ande. Vi kan använda detta som en värdemätare på våra liv. Hur mycket av denna värme och kraft finns hos oss? Vi kanske börjar räkna upp en mängd ting, men det finns inga sådana ursäkter.

Alla människor måste äta, sova och arbeta. Allt detta behöver ni, sa Jesus. Hur prioriterar vi! "Söken först efter hans rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla eder." Anden prioriterar rätt och det är därför den är så nödvändig för oss. Vi får så många intryck ifrån massmedia och andra organ, vilket gör att vi får svårt att prioritera rätt. Vi är så upptagna i sinnet när vi ska bedja att det går säkert åt en timme innan Gud har nått oss. Dessförinnan tycks det bara vara ett hopande av tomma ord. Vi ligger och rabblar ramsor som vi har lärt oss.

Den enda som kan ändra på situationen är Anden. Vi kan inte tillrättavisa människor eller fostra människor och säga, du måste göra si, du måste göra så. Det enda genom vilket det kan ske är genom den helige Andes uppenbarelse. Den helige Andes värme och ljus.

Paulus talar i 1:a Korinterbrevet utifrån erfarenheten av vad som skedde i församlingarna han besökte. Det var inte en lära, en dogm i första hand, som han presenterade, utan det var det viktigaste för församlingen, för att den skulle överleva och utgöra det instrument och redskap som Gud hade tänkt att den skulle vara i tiden.

Måste Gud sända dån, så låt honom sända dån. Om anden kan falla när vi hör Guds ord och sätter tro till det, så gör den det. Måste vi lägga händerna på människorna för att skapa kontaktpunkt för tron, så gör vi det. Det spelar mindre roll, hur det sker. Det viktiga är att det sker. Att vi får uppleva andens uppenbarelse, att anden faller. Vi måste göra som Jesus befaller. Lärjungarna stannade kvar, de for inte till Samarien och började predika. De visste att det Jesus sagt stämmer!

Peder Blom – bas

ALDRIG MERA ROCK

Intervju: UllaBritt Bygdås

Jag har ofta hört ungdomar i frikyrkorna säga att de vill vinna sin egen generation genom att tala till dem på deras språk, alltså via rocken. Vad tycker du om det Peder Blom?

För mig är det en fullkomligt oframkomlig väg. När jag blev frälst bröt jag sönder alla mina rockplattor och lämnade allt som kunde associera till mitt tidigare liv bland droger och rockmusik.

Du blev frälst på Johannelund 1972 och då var du trots din unga ålder (19 år) mycket nergången och slutkörd. Tänkte du aldrig på att du skulle vilja starta ett rockband för att nå din egen generation och komma till dem via den kanal som rocken är?

Det första jag gjorde när jag mött Jesus var att åka ut till mina gamla kompisar och tala om för dem att jag blivit frälst och att jag ville börja ett helt nytt liv utan droger och de saker som så hänsynslöst brutit ner mig.

Jag kunde t ex inte höra Jimmi Hendrix, för när jag lyssnat på honom tidigare hade jag "snetänt" och varje gång, långt efter även sen jag blivit frälst, gled jag in i detta tillstånd. Det är en helt oförklarlig makt som griper tag i en.

Men du som upplevt allt detta skulle inte du kunna komma till dagens ungdom på deras eget språk och kanske nå dem lättare med hjälp av kristen rock. Vi som inte varit med om detta känner oss ju lite "töntiga" när vi skall ut till ungdomen med evangelium?

Nej, rocken är en destruktiv kraft och Jesus är ju kärleken, det går inte ihop. Den atmosfär som ska till för att rockmusiken ska komma till sin rätt går inte att få fram i ett möte där man är samlad för att prisa Jesus och uppbygga varandra.

man inte till en rockkonsert för att lyssna på orden utan det är musiken och öset man lyssnar till, så därmed kan vi säga att texten når aldrig fram i alla fall.

Så tror jag också att det väcker helt andra krafter till liv än det som i bästa fall var meningen. För dem som tidigare lyssnat på rockmusik och använt droger är det rent livsfarligt. När man blivit frälst försvinner alla de här skuggbilderna och man får en naturlig relation till musiken, ja, till hela livet.

Peder Blom tackar och upphöjer sin Frälsare för ett helt nytt liv utan droger och de saker som så hänsynslöst brutit ner honom.

Har du något råd till ungdom som funderar över de här sakerna om t ex rockmusiken kan vara en kanal i evangelisationssyfte.

För det första så kommer

EVANGELIUM

forts fr sid 5

sker i vårt land! Gud, må det ske i hela världen att höjderna sänks och djupen höjs, så det blir utjämning bland ditt folk, och vi inför världen verkligen blir den stad på berget som inte kan döljas, utan sprider Guds kunskap i alla riktningar. Herre, vi behöver det, vi längtar efter det! Herre, låt det ske! Och gammal som ung upplever vi att här ligger förnyelsens hemlighet. Det är ingenting vi konstruerar, men vi blir redskap för Gud genom att låta oss uppfyllas av den Helige Ande. Vi kan inte planera det, för då blir det politik. Det är inget reformprogram, utan en uppenbarelse av Guds och den Helige Andes kraft.

ROCK OCH DROG...

forts fr sid 17

elevrummet eller på skolfiket så hör man vad som ligger på skivtallriken ... värsta tänkbara!

— Kan du berätta något om historien till detta moderna gissel?

— Vi kan citera ur vår tidning UTMANAREN nr 6 -87: "Den moderna drogkulten började i mitten på 60-talet i Kalifornien runt San Francisko. Där såg hippierörelsen dagens ljus, en rörelse tungt uppbackad av massmedia och kommersiella intressen. Hippiekulturen blev en blandning av österländsk mysticism, indisk kultur, pacifism, fri sexualitet och droger. Haight Ashbury blev ungdomsstaden. Droger och hasch spelade en viktig roll. Tidningen New York Times gav Hight Ashbury ett nytt namn, 'Haschbury'. LSD blev partydrogen. 1967 fanns 25 000 heltidshippies i San Francisko och 200 000 s k veckoslutshippies. Därifrån spred det sig ut över västvärlden med kommersialismen och rockmusiken som verktyg."

— Men det som tidigt kom att påverka situationen i Sverige var vad som hände i England, säger Erland. — The Beatles och framför allt Rolling Stones brukade droger och gav sig hän åt TM. Den indiska meditationstekniken som fört tusentals in i grubbel och mörker.

— TM:s Maharishis blev ju även en guru för en lång rad kändisar som i sin tur påverkade massorna.

— Men om vi håller oss till historien, säger Erland så började väl problemen i samband med den ungdomskultur som utvecklades i västerlandet på 50-talet. Ungdomen fick jobb, pengar och framför allt frihet.

— *Här* börjar det!

— Men för att komma tillrätta med ursprunget till drog- och rock kulturen måste vi söka inom oss, säger Erland.

— Det går tillbaka till vårt behov av tillbedjan. Lägg märke till att vårt behov av tillbedjan även finns där i vårt *fallna* tillstånd. Det är oerhört viktigt i sammanhanget, understryker Erland.

— Alltså även ickekristna tillber, se Joh. 4. Och ungdomarna tillber inte i kyrkor eller i tempel utan på rockkonserter!

— Tillbedjan faller i sin tur tillbaka på människans vilja att bli GUD! Det var en av frestelserna som Jesus upplevde: "om du faller ner och tillber", sa frestaren. Dvs man faller ner och underkastar sig föremålet för tillbedjan. Detta är viktigt när man studerar mekanismerna kring rock och idolkulten...

— Då kan vi väl konstatera att vi är inne på en andlig och religiös dimension?

— Ja, och det är en fruktansvärd verklighet! En grupp NAZARETH har långa eftermöten i sina konserter där man inbjuder ungdomarna till satan och satanstillbedjan.

— Jag berättar precis som det är, säger Erland. En annan grupp, Blue Oyster Colt, går ännu längre. De inbjuder till självmord i Romea och Julias efterföljd (de olyckligt kära i Shakespears drama som tillsammans tog sina liv). De sjunger:

"Tusentals kommer varje dag
Frukta inte, baby
Frukta inte liemannen,
Kom över på andra sidan..."
(Dvs tag ditt liv)

— Detta är vad ungdomen i västvärlden utsätts för nu idag!

— Nina Hagen, hon är punkarnas drottning, hädar öppet Kristus och kallar Honom Krishna Shiva etc. Hon blev "född på nytt" under en LSD-tripp vid 17 års ålder. Nu när hon är nergången använder hon LSD endast under en "mästares uppsikt".

— Den unga generationen söker givetvis efter övernaturliga upplevelser.

— Många som söker kommer från en pingstkyrka eller har annan s k andlig bakgrund. Man har helt enkelt blivit besviken på en religion som bara stannat vid teorier.

— Och om vi inte idag lever ut en sann och därmed attraktiv kristendom kommer andra att fånga upp människorna, säger Erland och hänvisar till sin skrift *Den sårade generationen.* Vi citerar:

— Om vi som kristna inte har någon kraft, är det pga att vi kompromissat med världen. Guds huvudkaraktär är helighet, inte kärlek. Hat är också en del av Hans karaktär. Hans helighet reflekterar Hans kraft och auktoritet. Först måste vi bli heliga (avskilda!), skriver Erland, sen kommer kraften! I 1 Petri brev står det: "I skolen vara heliga, ty jag är helig."

Heliga (avskilda) för att nå den här generationen med kraft och kärlek, heter det i vår broders skrift. En man som står mitt uppe i ett arbete med att nå ut med evangelium till kategorier som aldrig någonsin skulle drömma om att sätta sin fot i en kyrka.

En stor del av Kristen Utmanings verksamhet är förlagd ute i Europa. Huvudorganisationen är TC, Teen Challenge, som startades av den amerikanske predikanten David Wilkerson. Landsortspredikanten som kom till New Yorks slum 1958, mötte de fruktade och utstötta tonårsgängen och upplevde Guds kallelse att gå rakt ner i undre världen och predika evangelium. Nicky Cruz — en av de värsta ledarna bland dessa missbrukare och terrorister blev omvänd — och själv framgångsrik evangelist inom TC. Allt detta står att läsa i bestsellern *Korset och stiletten.*

TC har verksamhet med rehabilitering av narkomaner i ett 30-tal länder och ledare för Kristen Utmaning i Sverige är alltså Erland Strömqvist. TC driver kaffehus, evangeliserar i skolorna och stöttar små evangeliska församlingar i Västtyskland, Spanien och Portugal bl a. I Portugal har man den senaste tiden fått se många unga ta emot frälsning. En av flickorna från Sverige arbetar på ett rehabiliteringshem för unga missbrukare utanför Lissabon. Portugal har tusentals tunga narkomaner.

— Hur upplever du situationen bland ungdomen ute i Europa?

— Jag vill säga så här; vi ser en hel generation som är på väg att förföras. Förförelse och förvillelse är nyckelord i tiden.

— Ungdomen reagerar mot de vuxnas materialism och slapphet!! Rockkulten blir som en upprorsfana man samlas kring. Uppror och rebelliskhet.

— Frågan är om inte Västtyskland är värst utsatt. Klyftan ökar mellan unga och föräldrar. Självmordsstatistiken är hög. Ofta är punkgänget den enda fasta punkten i tillvaron, säger Erland. Och han har svårt att dölja sin indignation över den oerhörda lättja och ytlighet som präglar kristenheten. Fakta om situationen i vår värld är lätt tillgänglig. Hindret är bekvämlighet och isolering i kyrkorna. Därmed blir även våra församlingar ett missionsfält som i högsta grad behöver Kristen Utmaning.

Midnattsropet tackar för samtalet och impulserna och önskar vännerna i TC Guds rika välsignelse.

ANSLAGSTAVLAN

STOCKHOLM

Maranataförsamlingen, Bällstalundsskolan, Bällstavägen 100, Bromma. Tel: 08-733 97 83
Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium, onsd 19.30 Väckelsemöte, lörd 19.30 Bön, sönd 11.00 Predikan, 19.00 Väckelsemöte (Se annonser i Dagens Nyheter lörd)
Postadress: Box 20134, 161 20 Bromma
Postgiro: 44 10 05 - 6

Radio Maranata, STOCKHOLMS CITY, 88 MHz: Månd-torsd 8.00-8.30, onsd 19.00-20.00, sönd 8.00-8.30.
Radio Maranata, STOCKHOLMS CITY, 95,3 MHz: Torsd 21.00-22.00.
Radio Maranata, JÄRVA, 91,1 MHz: Månd-torsd 8.00-8.30, fred 12.00-13.00, sönd 9.00-10.00.
Postgiro: 49 14 21-4

Midnattsropet, Box 3084, 161 03 Bromma
Telefon: 08-37 49 00, 37 58 31
Postgiro: 48 64 65-8

TeKå Offset: Holbergsg. 108, Box 3084, 161 03 Bromma.
Telefon: 08-37 49 00, 37 58 31

MRM Musikcenter, Bok- o. musikförlag, Bällstavägen 100, Box 20134, 161 20 Bromma.
Telefon: 08-733 97 83, 08-98 28 10.

ÖREBRO

Maranataförsamlingen, Post- och besöksadress: Humlegården, Latorp, 710 15 VINTROSA
Telefon: 019-964 72, kontor: 964 49
Postgiro: 37 50 50- 2
Mötestider: Onsd 19.30 Bön, lörd 19.30 Bibelstudium, sönd 11.00 och 19.00 Mötesplats, som regel Humlegården, Latorp. (Annonser: lörd i Nerikes Allehanda)

ÖrebroBagar'n AB: Slöjdg. 29, 703 58 Örebro
Telefon: 019-11 27 33

Radio Maranata, ÖREBRO, FM 95,3 MHz: Tisd 20.15-21.15, tors o lörd 20.00-21.00, onsd, fred o sönd 9.00-10.00

LJUNGSBRO

Mötestider: Lörd 19.30, sönd 15.00 i storfamiljen. (I övrigt se annons i ortspressen)
Post- och besöksadress: Jakobslund, 590 60 Ljungsbro
Postgiro: 97 21 85 -3
Telefon: 013-681 61, 652 92, 631 64

NORGE

Post- och besöksadress: Nyhus, 2760 Brandbu, Norge.
Telefon: 00947-63 311 99, 63 300 50

MARANATAFÖRSAMLINGEN i Stockholm förmedlar gåvor och hälsningar till missionsarbetet i **NORDAFRIKA** och **DOMINIKANSKA REPUBLIKEN**
Pg 44 10 05-6

DET VAR EN...

forts fr sid 9

Egentligen vet jag för lite för att ha rätt att uttala mig, men ändå vill jag säga det. Det verkar som hela landet är så korrumperat, nerifrån och ända längst upp. Det kristna livet kan ändra på det, men det blir genom den enskildes omvändelse.

— Man måste genom sitt liv visa att det kristna livet är annorlunda och inte upprätthålla orättfärdiga strukturer. Hela landet kan inte ändras, men genom enskilda människor kan en påverkan ske.

Lill talar lugnt och sansat och med eftertryck. Det är bara när hon kommer in på vad vi kristna kan göra om vi verkligen vill satsa, som hon lämnar rollen som lärare och pedagog och blir förmedlaren av ett budskap som blivit ett med henne. Då blir hon ivrig och höjer av och till rösten för att övertyga.

HJÄLPA TILL I...

forts fr sid 6

den.

— Vi får bedja att Gud får rädda några. Tiden går mot sitt slut.

4. Om sina framtidsplaner säger han:

— Jag vet ju inte om det egentligen finns någon framtid. Kristus kommer snart. Därför måste vi använda tiden för att evangelisera — det är det viktigaste.

NYTT LIV...

forts fr sid 23

den ofta i förfalskat skick.

För att frälsas *till* något, måste man frälsas *från* något. Jesus sa: *"Det är inte friska som behöver läkare, utan de sjuka".*

Du behöver frälsas från det dåliga inflytande som gör dig andligen sjuk. Frälsning är inte att "acceptera Jesus", som man så gärna vill uttrycka det. Frälsningen är att få nytt liv — och vårda det. Fly umgänge med människor som inte söker Guds rike först. Sök att leva och arbeta tillsammans med människor som älskar Jesu tillkommelse. Ta bort stora, hemska affischer och symboler av rockidoler och andra stjärnor från ditt rum. Släng ut TV:n, dålig litteratur. Frälsningen omfattar hela människan. Fly allt som hindrar dig att likbildas med Jesus Kristus. Då kommer människorna att se Jesus i Dig. Du blir kanske hånad och annorlunda, men du väcker avund och längtan efter detta du representerar av livsförvandlande kraft. *"Söken det som är därovan"* — så blir vi frälsta till ande, kropp och själ, när vår tid, kraft och medel satsas på detta heliga sökande efter evighetsvärden.

HERREN ÄR MIN...

forts fr sid 6

kunna ta upp handarbetet igen...

2. — Frälsningen är befrielse och rörelse av den helige Ande. Egentligen kan man ju inte förklara vad frälsning är. För mig är det mycket. Att leva i världen utan Kristus har ingen betydelse.

3. — Vi kan nog inte göra så mycket åt de orättvisor som finns. Men något kan vi göra. Vi kan ju besöka dem som sitter i fängelse, kanske ta med mat eller pengar till dem. De behöver alltid något.

— Att bedja för dem är också väldigt viktigt.

4. Om sina framtidsplaner säger hon:

— Jag vill studera och skaffa mig ett yrke. Något som har med språk att göra.

— Så skulle jag vilja göra något för att hjälpa barnen. Det finns så många fattiga och vi kan hjälpa dem på många sätt.

SOMMAR!
TÄLTMÖTEN!

SÄRLA REGN

- 684 väckelsesånger
- Rekommenderad tonart

NU ÄVEN INBUNDEN
I FINT KORALLKLOTBAND!

En elegant och vacker inbindning i mellanblå korallklot med silvertryck på framsida och rygg. Mycket slittålig.

Priser: Häftad 75:-kr Inb (korallklot) 110:-kr

Orderadress: MRM *Box 20134, 161 20 Bromma 08-733 97 83*

— En av de absolut största sångsamlingarna i Sverige —

Latorp '88
16-24 juli

VÄLKOMMEN till

MARANATAfolkets sommarkonferens på HUMLEGÅRDEN, ÖREBRO

Dagl. 11.00, 15.00, 19.00

● *MISSIONS- och VÄCKELSEMÖTEN* ● *BÖN* ● *BIBELSTUDIER* ● *SAMTAL* ● *BRÖDSBRYTELSE* ●

Huvudtalare: ARNE IMSEN•*Konferensvärd:* GUNNO ANDERSSON• *Från Afrika:* MOUSSA och NOOMI, LILIAN DAHLBERG•*Från USA:* Broder EMANUEL och syster SONJA•*Från Dominikanska Republiken:* ULLA NÄSHOLM, LORENZO och VIVEKA RODRIGEZ • *Övr. medv:* JAN EGIL HAFSAHL, SVEIN NYMO, LARS BYGDÅS, PER-ARNE och CHRISTINA IMSEN, MÄRTA STRÖMMARE, KJELL HÄGERMAN, TAGE JOHANSSON, FOLKE JACOBSSON m fl.

För information ring 019-964 72

Stockholm
PINGSTKONFERENS och TÄLTMÖTEN 20-29 maj

TÄLTET på Bällstalundsskolans gård, Bromma, vid Solvalla travbana.
***Adress:* Bällstavägen 100**

För information ring 08-733 97 83

Ljungsbro
i MIDSOMMAR

JAKOBSLUNDS GÅRD
15 km norr om LINKÖPING
ÖSTGÖTA AUKTIONSHALL

För information ring 013-681 61

